

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
ANUL VI

242

MIERCURI
13 IANUARIE 1971
12 PAGINI
2 LEI

FOTBAL

DINAMO BUCUREȘTI A PLECAT ÎN TURNEUL DIN AMERICA DE SUD

Luni dimineață, echipa Dinamo București a plecat într-un lung turneu în Peru, Ecuador și Brazilia. În fotografie (realizată de Dragoș Neagu), un aspect de pe aeroportul Otopeni, înainte de decolarea avionului.

Bună dispoziție la unul din primele antrenamente ale lui Sport Club Bacău

Foto: S. BAKCI

NOU!

PENTRU PRIMA OARĂ, ÎN PRESA SPORTIVĂ ROMÂNEASCĂ: TABELUL SINTETIC (cu formații, marcatori, arbitri, spectatori) AL MECIURILOR INTER-ȚĂRI, DIN ÎNTREAGA LUME, ÎN DECURSUL UNUI AN (în acest număr și în cele următoare)

ÎN PAGINILE EXTERNE:

- COMENTARIU LA NOUA FORMULĂ DE DISPUTARE A TURNEULUI FINAL C. M.
- AMĂNUNTE ASUPRA SUSPENDĂRII LUI BOBBY MOORE
- „REPLICI” LA CLASAMENTUL EUROPEAN AL LUI „FRANCE — FOOTBALL”

DIN ACTIVITATEA INTERNĂ:

- PE AGENDA COLEGIULUI DIVIZIONAR A
- RAID-ANCHETĂ: „CE VĂ PREOCUPĂ LA ORA ACTUALĂ?”
- REPORTAJE LA CFR TIMIȘOARA, STEAUA, FARUL, CFR CLUJ, „U” CLUJ, SPORT CLUB BACĂU

FOTBALUL UNUI JUDEȚ (MEHEDINȚI)

ÎN DEGRINGOLADĂ...

SALTURILE...

Cu doi ani în urmă, când Metalul Tr. Severin revenea în Divizia B — în care activase multă vreme dar din care retrogradase datorită unui total dezinteres manifestat de conducerea asociației, precum și datorită altor factori mai mult sau mai puțin implicați în viața de toate zilele a unei echipe — iubitorii fotbalului din orașul de la buclă Dunării au trăit clipe de euforie, prevăzând, aprioric, echipei lor preferate o viitoare etapă dacă nu plină de succese deosebite, măcar de stabilitate în eșalonul secund al fotbalului nostru. Metalul a debutat furtunos în Divizia B, primele rezultate, bune, au avut darul să întărească părerea generală că această echipă — promovată în urma unor meciuri de baraj istovitoare, în rîndurile căreia activau jucători cu destulă personalitate, unii chiar cu o mare experiență competițională (Constantin, Jimborcanu, Diaconu, Miniosu, Buiuc, Chirătescu) — a pornit, în sfîrșit, pe un drum bun, pe drumul pe care-l parcurseseră cu ani în urmă C.F.R.-ul severinean. Se credea în toamna lui 1968 că multe divizionare B vor simți tîrîia Metalului antrenat de Constantin Lepădat, un om priceput și extrem de serios.

Un an mai tîrziu, o altă echipă mehedinteană — Unirea Orșova — după cîștigarea unui campionat județean destul de a-nost, în care n-a avut adversare, promova cu brio barajul și se alina pentru prima dată la starul Diviziei C, avînd în rîndurile ei cîțiva liceeni care jucau din talent și ambiție. Bojin, actualul golgheter al C.F.R.-ului din Timișoara reușea să-și împartă în mod judicios timpul între școală și cochetul stadion de pe malul Dunării. Unirea promitea mult tocmai pentru că era o echipă... umită, meritîndu-și cu prisosință denumirea.

În aceeași vreme, divizionarele din județ, Energetica Tr. Severin (acum MEVA) și Progresul Strehaia, promiteau comportări bune în campionat, vizau locuri frunțase și, pretindeau unii, chiar aspirații la promovare...

EXAGERARILE...

Erau zile frumoase pentru fotbalul din rîndurile căruia s-au ridicat Zaharia, Tătaru, Pirvu, Doru Popescu, Bojin, ale căror culori fuseseră apărute cîndva cu strălucire de Pavlović, Ludwig, Reuter, Marcu, cînd „Cupa României” poposea la Tr. Severin, după ce multe ediții îmbrățișase pe feroviarul bucurestean. Cu doi ani în urmă, într-o discuție avută cu cei mai mulți dintre oamenii chemați să răspundă de destinele sportului în județ, căutam să pătrundem ceva mai adînc în realitatea fotbalistică severineană, să ne convingem dacă are o bază de masă trainică, încurajatoare, care să justifice optimismul afișat de toată lumea după promovările amintite mai sus. Interlocutorii, bine intenționați și... documentați, ne-au asigurat că asociațiile, Consiliul județean pentru educație fizică și sport, organizațiile de pionieri și tineret, inspectoratul școlar, cu toții vor pune umărul pentru îndeplinirea următoarelor obiective:

1. dezvoltarea continuă a fotbalului în școli, organizarea lui în cele mai optime condiții (cîțiva profesori, ca George Mischie, angajîndu-se să contribuie din toate puterile lor);

2. acordarea unui sprijin total centrului de copii și juniori înființat;

3. organizarea unui campionat județean (seniori și juniori) pu-larizat din rîndurile căruia să se propulseze spre echipele divizionare elemente dotate, capabile să le apere culorile.

Nu puteam să nu-i credem pe cei cu care am stat atunci de vorbă. Realitatea însă... Adică ceea ce a urmat...

CADERILE...

Ceea ce a urmat, într-un răstimp de doi ani, se cunoaște foarte bine.

● Metalul a retrogradat după al doilea an de la promovare. Comportîndu-se lamentabil în campionatul 1969-1970, metalurgistii, aceiași jucători care cu un an în urmă învingeau dețapate echipe ca Politehnica Timișoara, Vagonul Arad, Electroputer Craiova, C.S.M. Sibiu etc., au mers din înfrîngere în înfrîngere, pecetluindu-și soarta

încă din prima parte a întrecerilor. ● Progresul Strehaia, o veche divizionară C, a retrogradat tot în vara anului trecut cu toate că a încercat o salvare de ultim moment.

● Unirea Orșova a retrogradat și ea, cu toate că avea în formație mulți jucători dornici de afirmare.

● Doar Energetica a rămas în divizia în care a activat dar după multe, multe emoții...

Cum se prezintă situația actualmente? Iată-o: Metalul și MEVA (în companie codășelor seriei a V-a a Diviziei C, avînd comportări generale care nu îndreptățesc afirmații privind o eventuală revenire spre locurile frunțase. Progresul Strehaia ocupă poziția a doua în campionatul județean, iar Unirea Orșova se află tocmai pe locul 7! Așadar, palide semne de redresare, fotbalul mehedintean continuînd să se rostogolească pe toboganul unui anonimat total.

RAID ANCHETĂ

Bine, bine, dar care sînt cauzele? Datorită căror motive s-a ajuns la un astfel de regres pe parcursul a numai doi ani?

CAUZELE...

Și iată-ne din nou în prezența acelorași oameni cu care avusem discuții nu demult, rugîndu-l să ne ajute să depistăm motivele degringoladei fotbalului divizionar din județ, ce anume se întreprinde pentru revenirea lui la linia de plutire.

Sever Drăgulić, președintele asociației Metalul Tr. Severin afirmă că:

— Echipa a retrogradat deoarece: 1. a avut în rîndurile sale extrem de puțini jucători locali; 2. s-a recurs la serviciile unui antrenor (J. Unguroiu) neîndicat, care nici n-a vrut să lucreze cu secția de fotbal; 3. majoritatea jucătorilor au dus viață nesportivă; 4. lipsa unui teren corespunzător pentru o perioadă de timp; 5. media de vîrstă înaintată a echipei.

Cauzele retrogradărilor celor două divizionare C ne-au fost relevate de președintele Consiliului județean pentru educație fizică și sport Mehedinți, dov. Constantin Bogdan.

— Unirea Orșova nu putea fi salvată. A jucat tot timpul pe terenul unci rivale, Metalul Toplet, stadionul său fiind dezafectat. În al doilea rînd echipa a avut și are posibilități materiale extrem de reduse. Progresul Strehaia în schimb, o echipă îmbătrînită — nu s-au luat din timp măsuri pentru întinerirea ei — nu primește nici un sprijin din partea organelor locale care ar trebui să privească altfel propria echipă, să manifeste un cît de mic interes pentru destinele ei. În acest caz nu mai e vorba de cauze obiective ca cele invocate la Unirea...

Înzinerul Lucian Popescu, președintele asociației MEVA a încercat să explice de ce echipa cu același nume nu reușește să se mențină printre frunțasele seriei.

— Unii jucători s-au accidentat, alții au plecat să-și satisfacă stagiul militar iar cei care i-au înlocuit n-au dat randamentul scontat...

Un singur lucru a uitat să ne spună: că mulți dintre jucătorii au depășit vîrsta de 30 de ani, unii apropiindu-se chiar de... 40. (Olteanu, Băloiu etc.) Și dacă așa stau lucrurile, cum să pretinzi unor astfel de jucători să albească o competiție care cere eforturi deosebite?

PERSPECTIVELE...

După ce Metalul a retrogradat, în vara anului trecut, 11 jucători au dat bir cu fugiții, în frunte cu antrenorul Unguroiu. Revenind la conducerea echipei, Constantin Lepădat a luat hotărîrea să se dispenseze de serviciile lor, să dea credit tinerilor Boja, Simonca, Olteanu, Davidescu, Gogan, Muschici, Geloiu, Ov. Popescu, nici unul dintre ei nedepășind vîrsta de 20 de ani, fiind cu toții severineni. Dar de ce oare trebuia să se aștepte ca echipa să retrogradeze pentru a se ajunge la această concluzie? De ce trebuiau menținuți în echipă jucătorii ca Bolovan, Șelaru, Constantin care nu o dată au amenințat cu „noi am promovat echipa noi o ducem de ripă”? De ce trebuia să se aștepte ca Progresul Strehaia să retrogradeze pentru a se trece la întinerirea formației? Oare și MEVA așteaptă aceeași soartă pentru a îndrăzni să promoveze jucători tineri de perspectivă? Pentru că asemenea elemente există, vor exista și pe viitor. Iată dovada:

● Din cei 8 jucători promovați de Metalul 6 provin din centrul de copii și juniori subvenționat de F.R.F. — ne spunea președintele C.J.E.F.S., Constantin Bogdan.

● Uzinele Mecanice au o școală profesională. Din rîndurile ei, ale ucenicilor calificați la locul de muncă, putem depista tineri dornici să joace fotbal! — sublinia la rîndul lui Sever Drăgulić.

De la Consiliul județean pentru educație fizică și sport am aflat că pe viitor întreaga atenție va fi concentrată asupra următoarelor probleme, de a căror rezolvare depinde în mare măsură redresarea fotbalului din Mehedinți:

● Organizarea în așa fel a campionatelor școlare, încît să devină cu adevărat o bază de selecție pentru centrul de copii, pentru echipele de juniori;

● Întîlnirea unui campionat județean sîtesc pe două serii de a căror desfășurare vor trebui să răspundă Comitetul județean U.T.C. și U.J.C.A.P.;

● Amenajarea unor terenuri simple în incinta bazei sportive „1 Mai” și pretîndenți unde există posibilități;

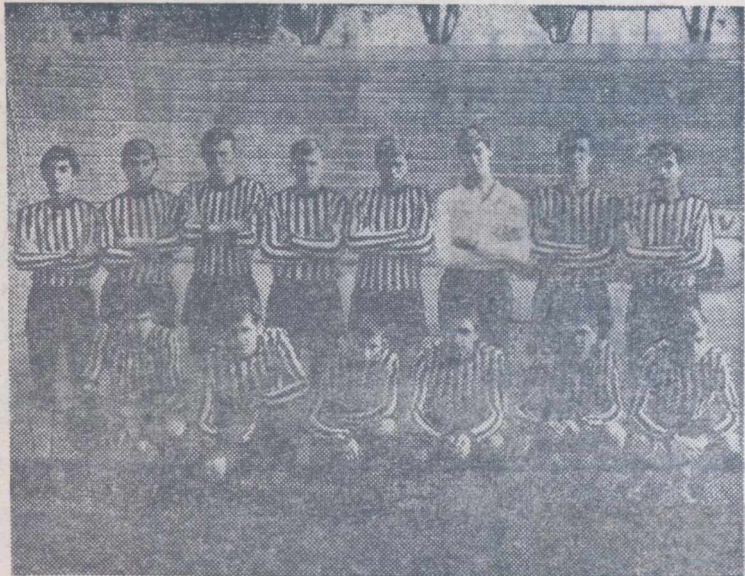
● Întărirea continuă a campionatului județean, printr-un sprijin efectiv acordat echipei participante.

Toate aceste măsuri ar putea fi trecute la capitolul „concluzii, perspective”. În încheierea acestor rînduri vrem să relatăm o întîmplare care conține cu adevărat un semn încurajator.

ASEDIUL (SAU SINGURUL DRUM DE URMAT)

În partida cu Vulturii Textila Lugoj, antrenorul Metalului, Lepădat, a continuat să mențină în echipă doi jucători tineri (care greșeau continuu) cu toate că la pauză oaspeții conduceau cu 4-0! Tribunele se manifestau zgomotoase, cereau înlocuirea lor. Antrenorul n-a cedat, Metalul a renăscut în repriza secundă cînd a înscris trei goluri. Spectatorii n-au iertat „încăpățînarea” antrenorului și timp de trei ore l-au asediat în cabina stadionului, apostrofîndu-l, amenințîndu-l. Și în etapele următoare aceiași jucători tineri au îmbrăcat tricourile Metalului, dînd satisfacție.

Laurențiu DUMITRESCU

Echipa de juniori Steagul roșu

Occupantele locurilor 1 și 2 din seria a XVI-a a campionatului republican rezervat echipei de juniori și școlari sînt echipele brașovene Steagul roșu și Școala sportivă. Între aceste două formații există de mai mulți ani o aprigă rivalitate sportivă pentru ocuparea locurilor frunțase.

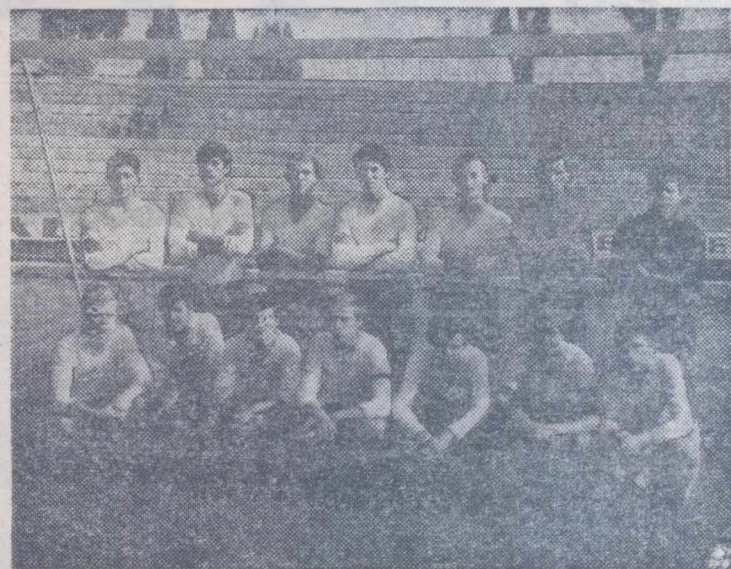
Și în actuala ediție a campionatului republican al juniorilor și școlarilor disputa e pasionantă. La finele primei părți a întrecerii, primul loc în serie este deținut de Steagul roșu cu 21 de puncte din 22 posibile, pe locul secund situîndu-se Școala sportivă cu 20 de puncte. Frunțașă seriei a pierdut un punct la Tg. Secuiesc, unde a terminat la egalitate cu formația locală Forestierul, în timp ce Școala sportivă a cedat ambele puncte lide-

RIVALITATE DE BUN AUGUR

rului, în înfîlnirea directă susținută pe terenul acestuia. Așadar, la finele turului, cele două echipe brașovene sînt despărțite doar de un singur punct, astfel încît la primăvară „duelul” va continua. Cine va învinge pînă la urmă este greu de anticipat. Știm însă cu precizie cine va cîștiga: fotbalul brașovean, care — ca în fiecare an — va primi din rîndurile acestor două echipe noi cadre pentru formațiile de seniori, Atît Steagul roșu (antrenor Ștefan Hidișan), cît și Școala sportivă (antrenor, profesor Alex. Muta), posedă loturi omogene, care se pregătesc cu asiduitate, fiind de departe cele mai bune din seria a XVI-a. Au de altfel și condiții excelente de pregătire care le ajută să-și desăvîrșească procesul de instruire.

Iată, în fotografiile alăturate, cele două „rivale” înainte de jocul lor direct susținut pe stadionul Tineretului.

Carol GRUIA — corresp.

Echipa Școlii sportive Brașov

ION NECULA, com. Bălăușeri, jud. Mureș. 1. În finala campionatului național de juniori din 1969 s-au înfîlnit echipele Universității Cluj și Politehnica Iași. Clujenii au cîștigat cu 1-0 prin golul marcat de Coca în

min. 47, devenind campioni republicani. Turneul final a fost găzduit de stadionul Tineretului din Brașov. 2. Dinamo și Steaua și-au disputat finala Cupei României din 1969. Iată formațiile care s-au înfruntat. Steaua: Suciu — Sătmăreanu, Dumitru Nicolae, Hălmăgeanu, Vigu — Dumitriu III, Negrea — Pantea (min. 88 Soo), Tătaru, Voinea, Creiniceanu, Dinamo: Coman (min. 46 Datecu) — Popa, Boc, Diou, Ștefan — Gherghel, Stoensescu — Pircălab (min. 50 Sălcea-nu), Nunweiler VI, Dumitrache, Lucescu. Scor final: 2-1. Autorii golurilor: Voinea (min. 43 și 58) și Dumitrache (min. 50). 3. Pentru a intra în

posesia celorlalte date, consultați un Anuar al fotbalului nostru. IONEL HUTULEAC, Bacău. „V-aș rămine extrem de îndatorat dacă mi-ați comunica rezultatele directe dintre Sport Club Bacău și Petrolul Ploiești în ultimele trei campionate...”. Vă satisfacem cu promptitudine dorința. 1967/1968: 1-0 și 1-1; 1968/1969: 3-2 și 0-0; 1969/1970: 2-2 și 0-0. Dacă mai punem la socoteală și 5-0 din turul actualului campionat, rezultă un ascendent de 3 victorii, al formației băcăuane în fața petroliștilor.

NINA MIHAI, București. 1. Clubul Dinamo București a fost

în anul 1948. 2. Fotbalul feminin de abia face pași la noi, așa că nu există o organizare competițională a sa. Clujburile bucureștene nu au echipe feminine de fotbal.

ZAMFIR VASILIU, sat Urlești, jud. Galați. 1. Vom continua să publicăm materiale la rubrica „Întîmitățile gazonului” pentru care aveți numai cuvinte de laudă. 2. Alexandru Neagu este unul din componenții de bază al lotului nostru național. Se pare că, în linia de atac a naționalei, se simte mai în largul său ca atacant central, decît ca extremă dreapta!

ION URZICEANU, com. Bîrca, jud. Dolj. În finala

campionatului Europei de la Roma s-au înfîlnit echipele Italiei și Iugoslaviei. Cum primul meci s-a terminat la egalitate (1-1), partida s-a rejucat după trei zile, italieții cîștigînd cu 2-0 prin golurile marcate de Riva și Anastasi. N-am putea spune cu precizie dacă cele două echipe vor repera performanța în actuala ediție. Subliniem totuși că atît Italia (2-1 cu Austria în deplasare și 3-0 cu Irlanda, acasă), cît și Iugoslavia (1-1 cu Olanda și 2-0 cu Luxemburg în deplasare) au avut starturi promițătoare.

PENTRU UN START CÎT MAI BUN ÎN 1971!

După circa trei săptămîni de vacanță binevenită și necesară, divizionarele A și-au reluat pregătirile pentru returul campionatului. Lunile ianuarie și februarie (în conformitate cu particularitățile climatice de la noi și structura anului competițional) sînt destinate realizării unei pregătiri fizice cît mai înalte (în special prin dezvoltarea rezistenței și forței), corectării și perfecționării procedeelor tehnice, și îmbunătățirii jocului colectiv în raport cu cerințele nivelului internațional.

Este bine să amintim pe scurt, la acest început de drum, cîteva din concluziile turului, precizate la ședința cu antrenorii divizionari A din luna decembrie.

După cum se știe, campionatul 1970-71 nu a debutat atît de spectaculos cum îl așteptau probabil iubitorii acestui sport, aflați încă sub influența jocurilor din campionatul mondial. S-a apreciat atunci că saltul calitatii nu s-a produs pe măsura așteptată deoarece:

Primo: Întreruperea de numai 10-12 zile dintre un campionat și altul, nu a permis nici recuperarea jucătorilor extrem de solicitați prin prelungirea nefirească a campionatului și nici corectarea lipșurilor din jocul echipelor respective.

Secundo: Efectivele majorității divizionarelor A prezintă „găuri” serioase ca rezultat, pe de-o parte a neglijenței perpetuate „la long” față de propriile pepiniere (copii-juniori-tineret), dar și ca rezultat al existenței unui regulament de transferări ce se impune corectat în această etapă.

Terțio: Ideea ridicării nivelului pregătirii fizice la nivelul marilor echipe internaționale în vederea realizării „angajamentului total” pătrunde extrem de lent în practică datorită pe de o parte mentalității multor jucători, care nu și dau seama că în fotbalul modern nu se poate trăi numai din fete, dar și datorită concesiilor pe care le mai fac unii antrenori la acest capitol, cedînd rezistențelor (a se citi mofturilor) unor jucători, învățați mai mult cu „drepturi” și mai puțin cu obligații (la aceasta contribuind substanțial și conducerile cluburilor respective).

Ca elemente pozitive de amintit sînt:

• Maturizarea jocului unor echipe, ca **Dinamo** și **Rapid**, care în „zilele bune” ating nivelul echipelor străine valoroase și care trebuie să se străduiască ca în continuare să aibă cît mai multe „zile bune”.

• Creșterea **VALORII MEDII** a campionatului prin afirmarea viguroasă a unor echipe ca **Petrolul** (bravo pentru curajul promovărilor), **Politehnica Iași** (cu idei îndrăznețe de joc), **Steagul roșu** (care a reușit să lichideze complexe jocului în deplasare), **Farul** (care atunci cînd vrea, poate).

Cele mai supărătoare carente rămîn încă **INCONSTANȚA** comportărilor și lipsa de angajament fizic, arde depinzînd, în primul rînd, nu de măiestrie și de tehnică

ION BALAȘ,
vicepreședinte al
F.R. Fotbal

ci de mentalitate și muncă, deal relativ mai ușor de corectat decît carentele tehnice.

Iubitorii fotbalului așteaptă în acest an, un retur de campionat mai valoros, cu jocuri spectaculoase, așteaptă o comportare mult mai bună în competițiile oficiale interclub și, în sfîrșit, așteaptă ca „naționala” să confirme bunele semne din 1970, prin calificarea în turneul final al Campionatului european de fotbal.

Aceste deziderate de mare responsabilitate sînt dificile, am spune, extrem de dificile dar nu imposibil de realizat. Pentru aceasta este necesar ca conducerile secțiilor divizionare și antrenorii să folosească din plin perioada pregătitoare de iarnă și, printr-o organizare judicioasă a activității specifice acestei perioade, să se prezinte corespunzător la startul din 14 martie.

Pentru aceasta este necesar:

• Să se folosească rațional propriile concluzii și învățăminte furnizate de analiza comportării în tur. De aci trebuie să se pornească la întocmirea planurilor pentru perioada pregătitoare.

• Să se acorde toată atenția datelor furnizate de vizitele medicale de început de an, în vederea ridicării considerabile a cotei de efort în antrenament.

• Să se țină seama de indicațiile tehnico-metodice ale colegiului de antrenori, dar să intervină și creația personală a antrenorilor, în sporirea mijloacelor de pregătire, deci în plus și în nici un caz în minus, adică prin sporiri și nu prin diminuări și concesi, cum s-a mai întîmplat în trecut sub pretextul că „jucătorii nu sînt obișnuiți cu efortul”.

• Să se iasă din rutina ce amănunțeste unele antrenamente. Pentru aceasta s-a recomandat ca multe din mijloacele de pregătire fizică și tehnică, pentru a avea o bază mai stimulatorie, să se desfășoare sub formă de concurs și cît mai variat.

• Rolul medicului în această perioadă de acumulări fiziologice este decisiv, atît pentru dozarea corespunzătoare a efortului, cît și pentru realizarea unui raport judicios între efort și recuperare. Perioadele de pregătire la munte, trebuie să constituie și un mijloc de călire și tonificare a organismului prin folosirea rațională a factorilor naturali și a mediului geografic.

• Nu trebuie uitate nici recomandările cu privire la folosirea aparatelor (atît pentru calitățile fizice, cît și pentru cele tehnice). Imaginația și priceperea antrenorilor pot crea numeroase astfel de

mijloace care să facă antrenamentul interesant și eficient.

• Perioada premergătoare primelor jocuri oficiale trebuie, de asemenea, folosită pentru lărgirea sumei de cunoștințe teoretice ale fotbalistilor. În acest sens pot și trebuie să fie prelucrate regulamentul jocului de fotbal (care în multe cazuri nu este cunoscut corespunzător), articole cu privire la concepția de joc a marilor echipe, precum și propria concepție de joc în diferite ipostaze.

• Jocurile de pregătire și verificarea trebuie folosite ca atare și nu transformate în scop în sine, nici măcar de echipele care întreprind turnee în țări cu climă mai caldă. Aceste jocuri reprezintă un mijloc eficient de încercare și rodare a unor noi jucători promovați de la tineret sau de la categoriile inferioare, de desăvîrșire a propriului stil de joc, într-un cuvînt de rodare a acestui mecanism ce se numește **ECHIPA** în vederea unui **RANDAMENT SUPERIOR** în returul acestui campionat.

• În sfîrșit ar mai fi de amintit despre „carul ce se face iarnă”, adică despre necesitatea ca birourile de secție și antrenorii să gîndească de pe acum la completarea posturilor deficitare și nu în ajunul perioadei de transferări cum se întîmpla de obicei și cînd sub imperiul grabii se fac transferări de mintuală care îngroașe rîndurile rezervelor fără perspectivă. Învîtînd din eșecurile lamentabile ale echipelor „angajate” în competițiile europene ale anului 1970 ar fi bine să ne amintim că dificila confruntare cu campioana lumii **Feyenoord** a prins **U.T.A.** cu exact 13 jucători apți pentru un asemenea examen.

Este cazul ca echipele care luptă și tîntesc la titlul de campioană a țării sau cele care trag speranță că vor fi înscrise în „Cupa europeană a tirgurilor” să se gîndească nu numai la înscriere și la perspectiva unor jocuri pe meridianele plăcute, ci și la răspunderea care le așteaptă și care obligă la măsuri încă de pe acum, deoarece etalonul valorii echipelor noastre rămîne confruntarea lor pe plan internațional și nu campionatul național.

În tot cazul, **F.R.F.** este decisă să urmărească cu exigență aplicarea indicațiilor date cu prilejul consfățuirii cu antrenorii, din decembrie, și — în consecință — în această lună și cea viitoare, va controla prin antrenorii federați modul cum se desfășoară pregătirile, organizînd după cum se știe în luna februarie și trecerea unor teste, care reprezintă un început de apreciere **OBIECTIVĂ** a gradului de pregătire a fotbalistilor noștri.

Asigurarea unui climat de exigență și seriozitate, mobilizarea tuturor factorilor — jucători, antrenori, medici și conducerile secțiilor — poate și trebuie să ducă la ridicarea mai vizibilă a nivelului campionatului național și la o mai bună reprezentare internațională a fotbalului românesc în competițiile anului 1971.

PE AGENDA COLEGIULUI DIVIZIONAR A

Convorbire cu **tov. GH. URICH**, președintele biroului

■ **FINANȚAREA CLUBURILOR ÎN RAPORT CU POZIȚIA LOR ÎN CLASAMENT**
■ **REGLEMENTAREA RAPORTURILOR JUCĂTOR-SECȚIE**
■ **ALEGEREA ARBITRILOR PRIN COMUN ACORD AL ECHIPELOR?**
■ **SE VA PROPUNE DECUPLAREA MECIURILOR DE TINERET DE CELE DE „A”**

În această perioadă în care toată lumea și-a început pregătirile în vederea sezonului oficial de primăvară, atenția ni s-a îndreptat spre unul din cei mai tineri factori din cadrul **F.R.F.**: **colegiul divizionar A**, alcătuit din reprezentanții celor 16 echipe din prima divizie.

Ce a realizat pînă acum, în scurtul timp de cînd s-a constituit?

Ce și propune pentru viitorul apropiat și mai îndepărtat acest organ consultativ dar important al federației? Pentru răspunsuri ne-am adresat președintelui Biroului colegiului, **tov. GH. URICH**. **Roadele discuției le consemnăm mai jos.**

— Am pornit la drum — ne-a spus interlocutorul nostru — luînd în discuție probleme care erau la ordinea zilei și cereau rezolvări mai urgente. În noiembrie, de pildă, am studiat foarte atent chestiunea finanțării secțiilor divizionare A și am făcut propuneri Biroului Federal, în sensul asigurării acoperirii de către federație a cheltuielilor fixe, cele variabile urmînd să fie suportate din veniturile proprii ale secțiilor. În discuțiile care au urmat în cadrul Biroului Federal s-a ajuns și la soluția definitivă: finanțarea în raport cu poziția echipelor în clasamentul campionatului anterior și al turului celui următor. În felul acesta a fost satisfăcut și principiul cointeresei, pe care l-am avut în vedere la propunerile noastre.

De asemenea, ne-a preocupat foarte mult

să venim cu contribuții la redactarea proiectului definitiv al regulamentului de transferări. Biroul Federal și-a însușit majoritatea propunerilor noastre, stabilite în baza consultării celor 16 echipe. În fine, am elaborat propunerile, tot în baza unei consultări a membrilor colegiului, în ce privește reglementarea raporturilor jucători-secție, avînd ca temelie stabilirea drepturilor și obligațiilor reciproce. Aceste propuneri urmează să fie discutate de Biroul Federal în prima sa ședință.

— Sîntem în plină perioadă de pregătire pentru retur. Ce cuprinde agenda dv. pentru perioada imediat următoare?

— Ordinea de zi, ca să spun așa, este destul de bogată. Avem de făcut, în primul rînd, propuneri privind consolidarea bazei materiale a secțiilor și de stabilit măsurile necesare pentru ca aceste secții să devină unități de bază ale fotbalului de performanță, precum și modificările care au devenit necesare în normele financiare existente.

În ordine, vom discuta arbitrajele în general și delegările în special, problema extrem de importantă. Biroul colegiului va analiza atent arbitrajele și delegările în sezonul de toamnă, va redacta un material care va fi trimis spre consultare și pentru propuneri, celor 16 echipe, urmînd ca în final să-l supunem discuției Biroului Federal. În orice caz, pot anticipa propunerea intrării în vigoare a acordului comun. Centrele de copii și juniori vor forma un alt obiect al preocupărilor noastre. Părerea mea este că aceste centre pot și trebuie să muncească mult mai bine și să dea mai mulți jucători valoroși bine pregătiți, față de eforturile materiale făcute. Deci, îmbunătățirea organizării și eficienței lor, prin eficiență în înțelegînd promovări de jucători în loturile A, dar nu orice jucători, ci elemente de real talent și cu perspective. Cred că centrele pot rezolva, în fine, problema acută a fotbalului nostru: formarea de conducători de joc, care azi sînt pe cale de dispariție.

În fine, vom face o analiză amplă a campionatului de tineret, însoțită de propuneri, dintre care una va fi decuplarea jocurilor de cele de divizie A și cuplarea cu cele de juniori.

— Pe cînd viitoarea reunire a Biroului colegiului?

— Este în funcție de data Comitetului Federal. Or, aceasta n-a fost încă stabilită. Sper însă, că ne vom întrîni luna aceasta.

P. G.

● ACTUALITĂȚI ● ACTUALITĂȚI ● ACTUALITĂȚI ● ACTUALITĂȚI ●

DINAMO ÎSI ÎNCEPE TURNEUL LA LIMA

Lotul dinamoviștilor bucureșteni a plecat (cu o zi mai devreme decît era prevăzut inițial) în turneu în America de Sud, unde — conform programului comunicat de impresar — va susține primul meci la 14 ianuarie la Lima, în Peru. În acest turneu Dinamo a deplasat un lot de 19 jucători: **Constantinescu** și **Cavai** — portari; **Cheran**, **Nunweiller III**, **Stoescu**, **Dinu**, **Deleanu**, **Ștefan**, **G. Sandu** (acesta din urmă a părăsit țara o zi mai tîrziu, după ce s-a întors din turneul juniorilor în Liban) — fundași; **Mustățea**, **Săiceanu**, **Radu Nunweiller**, **Moldovan** — mijlocași; **Lucescu**, **Doru Popescu**, **Dumitrache**, **Both**, **Moț** și **Haidu** — înaintași.

COMISIE SPECIALĂ PENTRU DELEGĂRI DE ARBITRI

Una din preocupările principale ale federației o constituie activitatea arbitrilor și a fo-

rului lor tehnic, Colegiul central. Acesta din urmă a elaborat, la recomandarea Biroului Federal, un proiect de reorganizare, care va fi supus discuției și aprobării în prima ședință a Biroului. Acesta urmează să se întrunească la sfîrșitul acestei săptămîni. Printre alte propuneri se preconizează instituirea unei comisii speciale pentru delegarea arbitrilor, în afara colegiului central.

TURNEUL JUNIORILOR U.E.F.A. ÎN LIBAN

Timp de aproape o săptămîină lotul de juniori s-a pregătit în cadrul unui turneu în Liban, în vederea preliminarilor Turneului U.E.F.A. La Beirut, lotul reprezentativ a susținut trei partide amicale. În legătură cu aceste jocuri antrenorul federal **C. Ardeleanu** ne-a furnizat cîteva amănunte, pe care le redăm mai jos. Mai întîi rezultatele și formația folosită:

6 ianuarie: Lotul de juniori — **Homenetmen** 2-2 (2-0). Au marcat: **M. Sandu** și **Bölöni**. For-

mația **Bucaru** — **Dobru**, **Micloș**, **G. Sandu**, **Ciocirlan** — **Donose**, **Bölöni** — **Dănilă**, **Aelenei**, **M. Sandu**, **Cojocaru** (Năstase).

9 ianuarie: Lotul de juniori — **Seleccionata** locală **Beirut** 3-1 (2-0). Au marcat: **Aelenei** și **M. Sandu** (2). Formația: **Costaș** — **Dobru** (**Mateescu**), **Micloș**, **G. Sandu**, **Ciocirlan** — **Donose**, **Bölöni** (**Ion Ion**) — **Dănilă**, **Aelenei**, **M. Sandu**, **Năstase** (**Cojocaru**).

10 ianuarie: Lotul de juniori — **Racing Club** (antrenor: **I. Bogdan**) 0-0. Întrerupt la pauză din cauza ploii. Formația: **Costaș** — **Mateescu**, **G. Sandu**, **Micloș**, **Ciocirlan** — **Dănilă**, **Bölöni** — **Ion Ion**, **Aelenei**, **M. Sandu**, **Cojocaru**.

Cei mai buni jucători ai turneului: **Aelenei** și **Cojocaru**.

Turneul a fost destul de util, după părerea antrenorului **C. Ardeleanu**, deoarece a dat posibilitatea de a omogeniza mai bine echipa și de a verifica o dată în plus cîteva jucători care prezentau semne de întrebare.

Viitoarea acțiune a reprezentativei de juniori, la mijlocul lunii februarie, cînd alături de lotul de bază vor mai fi convocați, pentru verificare, încă vreo cîțiva juniori.

FAZA FINALĂ A CUPEI ROMÂNIEI

Prima etapă a fazei finale a populării competiției Cupa României se va disputa, după cum am anunțat, la 7 martie, deschizînd sezonul oficial de primăvară: 16-imile de finală, în care sînt calificate o echipă județeană (**Aurora Urziceni**), 8 echipe din Divizia C, 7 din Divizia B și, bineînțeles, 16 divizionare A. Cele 16 jocuri vor fi trase la sorți la 21 ianuarie.

LA PETROLUL — DUPĂ TURNEUL ÎN GRECIA

Turneul echipei **Petrolul** în Grecia s-a încheiat la 9 ianuarie cu un bilanț general satisfăcător: două victorii (1-0 cu **Panserikos**, și 2-0 cu **Damia**), un joc egal (1-1 cu **Kasturia**) și două înfrîngeri la limită (0-1 cu **Kavala**

și 1-2 cu **Patras**). Din discuția purtată cu **Gh. Urich** — conducătorul lotului ploieștean — a rezultat că, față de scopurile propuse, turneul și-a justificat utilitatea, atît în ceea ce privește realizarea unei destinderi a echipei în perioada postcompetițională, cît și sub raportul verificării unor tineri jucători, susceptibili a promova în prima garnitură. Dintre aceștia o bună impresie a lăsat-o **Unchișu**, care s-a dovedit un serios candidat la unul din posturile de fundași centrali. Programul activității viitoare a formației petroliste cuprinde în continuare: reluarea pregătirii, după o scurtă vacanță, la 22 ianuarie, pregătire care se va efectua în patru etape distincte și anume: prima parte, pînă la 7 februarie într-o stațiune pe **Valea Prahovei**, de la 8 la 14 februarie, la **Ploiești**, de la 15 februarie la 1 martie, în cadrul unui turneu în străinătate și, în sfîrșit, după 1 martie, din nou la **Ploiești**, pentru efectuarea ultimelor rețușuri înainte de începerii returului.

Echipa minerilor din Petroșani a pășit în ediția 1970/1971 a campionatului Diviziei A în condiții mult deosebite față de anul precedent: cu un nou antrenor la cîrmă și obligată să dispute în prima treime a turului patru meciuri extrem de grele, în compania laureatelor campionatului precedent.

Fără îndoială că plecarea lui Titus Ozon, după ce i se expirase contractul, și preluarea destinului Jiului de către Ion Bălănescu, cu numai o lună înainte de startul în noul campionat, au avut repercusiuni asupra viitoarelor comportări a echipei. Jiul trebuia să se modeleze într-un timp relativ scurt conform vederilor noului ei antrenor, tehnician cu experiență în fotbalul nostru, tot așa cum, la rîndul lui, antrenorul avea datoria să pătrundă, doar în câteva săptămîni, în intimitatea jucătorilor pentru a le cunoaște calitățile și defectele, pentru a se convinge de posibilitățile fiecăruia, de ceea ce pot ei realiza în condiții specifice jocului. Trei sâp-

tămîni nu sînt, desigur, suficiente pentru o cunoaștere reciprocă totală. Cu atât mai mult pentru realizarea unei pregătiri multilaterale de care Jiul avea acută nevoie, pregătire care să permită jucătorilor să înfrunte cu șanse apreciabile, în primele meciuri ale campionatului, cele mai puternice echipe ale primei noastre divizii: U.T.A., (campiona țării), Rapid (clasată pe locul 2), Steaua (locul 3 și câștigătoarea Cupei), Universitatea Craiova (locul 4).

Circumstanțe atenuante? Exact. Jiului trebuie să i se acorde, fără a absolve reprezentanța minerilor petroșani în Divizia A de unele critici pe care vor în-cerca să le formulăm în rîndurile următoare, însoțite de argumentele de rigoare. Înainte de a evidenția cauzele care au concurat la obținerea unui bilanț nu tocmai corespunzător, să trecem detaliat în revistă, să trasăm prin grafice și cifre drumul parcurs de Jiul din prima etapă a turului și pînă în ultima, cea din 13 decembrie 1970.

I. ÎMPOTRIVA FAVORIȚILOR! BILANȚ: 5113 3-5 3p.

ETAPA	I	II	III	IV	V
LOCUL	15-16	16	15	15	13-14
11					
12					
13					
14					
15					
16					
SCORUL	0-2	0-1	1-1	0-1	2-0
ECHIPA	UTA	RAPID	STEUA U.Cv.	CFR Cl.	

Așa cum afirmam mai sus, datorită unei programări nu tocmai fericite, Jiul a trebuit să joace în primele 4 etape cu laureatele campionatului trecut, plus Universitatea Craiova, pe terenul căreia puține echipe au obținut puncte. Rezultatele? 0-2, 0-1, 1-1, 0-1. Se pune următoarea întrebare: putea Jiul realiza mai mult în compania acestor echipe? În sprijinul unui răspuns afirmativ aducem argumente aparținînd cronicarilor care i-au urmărit evoluția.

„Fără lufatul copilăresc al lui Malei Popescu (min. 81) și atacul neregulat, disperat, al lui Sandu, nu credem că Rapid ar fi marcat și... cu puțină șansă

Jiul putea realiza un meci egal...” (P. Gațu).

Trecem peste faptul că, prin ratarea unui penalti în meciul cu Steaua, a cărui transformare ar fi însemnat un punct în plus, Libardi și-a văduvit echipa de o victorie meritată, și ajungem la un alt meci, cel cu „U” Craiova, în care Jiul pur și simplu s-a autoînvinș.

„Și dacă înaintașii craioveni n-au reușit să deschidă scorul, le-a venit în ajutor Sandu care a reușit imparable, cu capul, din plonjon, în propria poartă...” (Gh. Nertea).

Ghinion, neșansă, intimplare? Desigur. Dar oare numai datorită lor a pierdut Jiul cel puțin trei puncte pe care le-ar fi meritat cu prisosință? Vom vedea că nu.

II. REVENIREA LA LINIA DE PLUTIRE BILANȚ: 5302 7-6 6p.

ETAPA	VI	VII	VIII	IX	X
LOCUL	11-12	14	11	12	11
11					
12					
13					
14					
15					
16					
SCORUL	2-1	0-3	4-1	0-1	1-0
ECHIPA	CFR Tim.	U.Cj.	FC Arad	ST.R.	S.C.Bc.

A doua treime a turului Jiul a încheiat-o cu un bilanț pozitiv. Cu excepția meciului de la Cluj, în această perioadă echipa a realizat cele mai convingătoare partide, jucînd constant bine, „virtuțile” evoluției fiind partidele cu F. C. Argeș pe teren propriu și Steagul roșu la Brașov. Dar, dacă pe piteșteni a reușit să-l depășească la scor, la Brașov, cu toate că și-a creat câteva mari ocazii de gol, formația din Petroșani n-a reușit să înscrie doar o singură dată și tot în... propria-i poartă, autorul gafei fiind Stoker!

„Într-un remarcabil pro-

gres față de evoluțiile anterioare, formația antrenată de Ion Bălănescu și Viorel Tilmăciu, ea anunțîndu-se și pe viitor un adversar deosebit de dificil, chiar atunci cînd joacă în deplasare...” (Mihai Ionescu).

Cu alte cuvinte, și în această a doua treime a primei părți a campionatului, Jiul nu reușește să-și ia înapoi măcar unul din cele trei puncte pierdute pe teren propriu cu toate că atacanții săi au marcat de două ori mai multe goluri decît în primele cinci meciuri, iar apărarea a primit cu unul mai puțin.

III. SARABANDA... LUFTURILOR! BILANȚ: 5203 5-7 4p.

ETAPA	XI	XII	XIII	XIV	XV
LOCUL	12	14	13	14	13
11					
12					
13					
14					
15					
16					
SCORUL	0-4	0-1	3-1	0-1	2-0
ECHIPA	DIN B.	RETR.	PROGR.	FARUL	POL.

Ultima parte a turului a însemnat pentru Jiul trei grele examene în deplasare: cu Dinamo, Petroliul și Farul. În fața bucureștenilor a înclinat steagul fără drept de apel, liderul campionatului administrîndu-i cea mai severă înfrîngere. În schimb, cu Petroliul și Farul echipa a jucat din nou bine dar, datorită altor două greșeli individuale ale fundașilor săi, a trebuit să părăsească terenul învinsă, ridicînd la 5 numărul înfrîngerilor cu 0-1!

„În min. 65, Georgevici, cîntînd o rezolvare mai curînd inutilă decît spectaculoasă, a unei situații simple în careul propriu, a lufat, oferînd lui Grozea posibilitatea să marcheze...” (Mihai Ionescu).

Cîteva zile mai tîrziu, la Constanța, vine rîndul tînărului Caramalis să se ia cu minile de cap. Iată relatarea cronicarului:

„Farul ataca nervos și haotic. O fază ca multe altele își cerea o rezolvare simplă, Caramalis însă încercă o farsă pe spate dar luftează și...” (Mircea Ionescu).

Era min. 86. Doar patru minute au despărțit pe Jiul de punctul mult visat.

Acesta a fost drumul parcurs de echipa din Petroșani în turul campionatului. Mai puține lucruri am relevat despre meciurile jucate acasă, în care de regulă a

jucat bine (cu excepția primei două), obținînd victorii meritate. Dar, așa cum afirmam, dacă am parcurs evoluția Jiului în cele 15 etape, să încercăm acum și expunerea motivelor care au făcut ca echipa să nu reu-

Turcan
F.C. Argeș 4-1, sau... răzbușirea lui Turcan (lată-l în duel pentru balon cu Vlad)

sească să depășească măcar o dată locul 10 al clasamentului, ea oscilînd, după cum arată graficele, între 11 și 15.

PE FILIERA CAUZELOR

1. NERVII. Din cele relatate pînă acum am accentuat de mai multe ori că înfrîngerile s-au datorat unor greșeli personale. Ce se ascunde oare dincolo de autogolurile lui Sandu și Stoker sau lufaturile copilărești ale lui Georgevici, M. Popescu, Caramalis? Desigur că în această privință cea mai autorizată părere rămîne aceea a antrenorului Bălănescu.

— Afirm cu convingerea omului cu experiența a 40 de ani petrecuți pe gazon că atunci cînd au greșit, Sandu, Stoker, Popescu, Caramalis, Georgevici aveau la dispoziție toate mijloacele care să le permită rezolvări ușoare, simple și eficace ale acelor situații. Cauzele greșelilor sînt de natură nervoasă, psihică și, în al doilea rînd, ele au decurs dintr-o necunoaștere corespunzătoare a conținutului jocului.

2. CĂLCIUL LUI ACHILE. Urmărind cu atenție comportarea Jiului în tur, o altă concluzie, care se detașează cu pregnanță, este aceea că punctul cel mai vulnerabil al echipei l-a constituit zona fundașilor centrali. Prin această zonă Jiul a primit 16 din cele 18 goluri, fundașii laterali făcîndu-se vinovați doar de două greșeli fatale. La 12 din cele 16 goluri a greșit Georgevici iar la alte 9 Stoker. Bine, bine va spune cineva, dar ies 21 și nu 16. Desigur. Numai că la o parte din cele 16 au greșit în egală măsură ambii fundași centrali. Lipsa lor de mobilitate, relaxarea în momente inoportune, nesincronizarea mișcărilor, nesiguranța în intervenții, iată tot atâtea motive care au concurat la primirea unor goluri — decise în balanța unor rezultate — care, poate, ar fi putut fi evitate.

3. INEFICACITATEA. Antrenorul Bălănescu ne demonstrează nu de mult că Jiul, atunci cînd joacă pe teren propriu, realizează o frecvență a atacurilor ajunse

în zona de finalizare demnă de remarcă: circa 100 de acțiuni. Ei bine, din toate acestea doar 12-15% sînt finalizate! Adică încheiate cu șuturi spre poartă. Procentul este cu adevărat derizoriu.

— Le-am spus înaintașilor mei că nu-i voi condamna niciodată că au tras în fanionul de la corner sau în plozi. Și Pele a tras de cineva ori în „elajul II” al tribunei din Mexic, nu? Important e să se guleze, să se finalizeze, dacă nu toate, măcar 70-80% din acțiunile construite cu trudă și aduse pînă în apropierea porții adverse...

4. RITMUL DE JOC. Pe parcursul celor 15 etape Jiul și-a îmbunătățit mult ritmul de joc. Dacă în primele meciuri echipa nu reușea să ia avantaj pînă prin min. 15, cînd desfășura un adevărat asalt asupra adversarului, slăbea nepermis ritmul, oferînd multe posibilități partenerilor de întrecere să marcheze ei. Cu timpul însă, antrenorii au reușit să uniformizeze ritmul de joc al echipei, chiar să-l intensifice spre final. Meciurile cu F. C. Argeș, Progresul, Farul, Politehnica sînt edificatoare. Cu toate acestea Jiul mai are de lucrat serios pentru a se ajunge la un ritm de joc corespunzător fotbalului actual. Dar care dintre divizionarele noastre A nu are serios de lucru în această privință?

5. JUCĂTORI ÎN... OF-SAID. În general, formația din Petroșani a etalat un joc cursiv, colectiv. Dar nu pe măsura posibilităților jucătorilor săi. Unii dintre ei nu participă activ tot timpul la joc, alții la atac, ei și la apărare. Nădîin se „pierde” pe extremă. Peronescu dispune minute în-țregi din joc, fundașii laterali nu se lansează atunci cînd trebuie în atac. Nici unul — poate că excepția lui Sandu și Georgevici — nu e scutit de critică la efortul colectiv, asigurarea

unei permanente cursivități a jocului, contribuția fiecăruia la protejarea propriei porți și finalizarea acțiunilor create — așa ceva cer continuu cei doi antrenori lui Ion Constantin, Libardi, Popa Remus, Sandu, Nădîin

și celorlalți. Este, în ultimă instanță o concepție de joc pe care antrenorii vor să-o grefeze pe un potențial fiziologic corespunzător, pe o capacitate biologică pe care jucătorii Jiului o au. Cu toate că...

SABIA LUI DAMOCLES...

„Cu toate că în momentul de față echipa din Petroșani este cea mai... bătrînă divizionară A. Media ei de vîrstă depășește 28 de ani, Peste Stoker și Georgevici s-a mai scurs un an. Peronescu se apropie de 34; Turcan de 30, ca și Georgevici; Sandu și Libardi de 29 etc.

Această realitate trebuie să stea permanent în atenția conducerii asociației din Petroșani, pentru că, dacă nu se va porni din timp și treptat la întinerirea echipei, nu vedem cum în

campionatele viitoare va mai reuși această veche și stimată divizionară A să se mențină în primul eșalon al fotbalului nostru. De altfel, în această privință, semnificativă ni se pare declarația președintelui secției de fotbal a Jiului, pe care o inserăm în pag. 6-7 ale acestui număr de revistă. Este principalul obiectiv pe care trebuie să-l vizeze echipa minerilor în viitorul apropiat. Ignorarea lui va însemna pentru Jiul o... sabie a lui Damocles.

Laurențiu DUMITRESCU

JOCUL — SEMNIFICATIV — AL NOTELOR

● Din tabelul de mai jos se poate desprinde cu ușurință un clasament al celor mai buni jucători ai Jiului în tur, după media notelor acordate de redactorii care le-au urmărit evoluția. Pe primul loc se plasează Georgevici cu 7,78. Îl urmează Libardi cu 7,42, Sandu cu 7,26, Stan cu 7,20 și Ion Constantin cu 7,07. La polul opus al comportării: 1. Nădîin (6,07), 2. Peronescu (6,08), 3. Dodu (6,16), 4. Cotormani (6,25).

● Comparativ, iată și media notelor acordate de antrenorul Bălănescu jucătorilor săi: 1. Georgevici (7,40), Libardi (7,35), Sandu (7,20), Caramalis (7,10), Stan (7), I. Constantin (7), Popa Remus (7), Popescu (6,66), Georgevici (6,66), Stoker (6,58), Peronescu (6,33), Dodu (6,33), Turcan (6,33), Nădîin (6,27), Cotormani (6), Achim (6).

● Interesant de remarcă faptul că, pe compartimente, mediile se prezintă astfel. În clasamentul calificativelor revistei: 1. Apărarea — 6,85; 2. Linia de mijloc — 6,63; 3. Atacul — 6,62. În clasamentul notelor antrenorului: 1. Apărarea — 6,85, 2. Mijlocul — 6,63, 3. Atacul — 6,54. Iată dar că, în majoritatea cazurilor, cronicarii „au văzut” comportările jucătorilor aproape identice cu antrenorul. Pare însă surprinzător că, tocmai compartimentul apărării (cu autogoluri și lufături) are nota cea mai mare. Paradoxal, nu? Pe semne că și cronicarii și antrenorii cer mai mult de la înaintași, fiind mai severi cu ei decît cu apărătorii. Și poate că pe bună dreptate, aproape de numărul acțiunilor finalizate în campionatul nostru.

JUCĂTORI FOLOSITI	MECIURI JUCATE	TOTAL MINUTE	NOTA MEDIE
1 STAN	15	1350	7,20
2 GEORGESCU	14	1295	7,78
3 GEORGEVICI	14	1240	6,71
4 STOKER	13	1091	6,83
5 M. POPESCU	12	1080	6,41
6 CARAMALIS	7	595	6,57
7 DOBRESU	1	79	6
8 DODU	6	395	6,16
9 R. POPA	11	925	6,92
10 SANDU	15	1350	7,26
11 COTORMANI	9	381	6,25
12 PERONESCU	12	985	6,08
13 ION CONSTANTIN	14	1021	7,07
14 TURCAN	10	618	6,44
15 LIBARDI	14	1211	7,42
16 NADIN	13	909	6,07
17 ACHIM	5	235	6,60
18 V. IONESCU	2	79	—

SPRE MOMENTUL ÎNTÎLNIRII CU VECHI AȘTEPTĂRI?

Dinamo București nu este primul și nu va fi nici ultimul caz în care o reușire de nume sonore nu dă, fie de la început, fie definitiv, „recolta” așteptată de la ea. Din motive obiective, adeseori, dintr-o simplită întâmplare, altele, dintr-o defecțiune de gingașă nuanță, în alte cazuri, teamuri celebre au ratat de puțin performanța supremă și — de foarte multe ori — au renunțat la escaladarea piscului unde ajungea formații fără compoziții de renume celor care îmbrăcau tricourile lor. Dacă vrem și câteva exemple, le putem cita, fără să ne ducem prea mulți ani înapoi... În Spania, F.C. Barcelona n-a reușit, ani în șir, să descă-

uneze pe Real Madrid, cu toate că — la un moment dat — lotul său cuprindea infinit mai multe vedete; campionatul francez ne-a oferit, ediții la rând, cursa plină de voință și de temeritate a lui Olympique Merselle, înconjurată de o pleiadă de vedete, spre a pune un „piept” înaintea lui St. Etienne. Poate anul acesta echipa din Sud să trăiască visul care a împlinit un deceniu! Steaua roșie Belgrad, prezentând în arenă un unsprezece mult mai puțin strălucitor, decât îl excepțăm pe Genai, decât marea sa rivală Partizan Belgrad a reușit saute de victorii finale în campionat. Și ca să încheiem exemplificările, U.T.A., fără să

poseze grupul de jucători de clasă internațională de la Dinamo București sau Rapid, a reușit, în ultimele două campionate, să se claseze deasupra valoroaselor sale concurențe.

Explicația, așa cum sugerăm în primele rânduri, poate fi de natură obiectivă și ea se numește o OMOGENITATE superioară, element decisiv în fotbal; ea poate veni și de la o „neghizie” a formulei de echipă și, în sfârșit, poate apare și sub forma unor elemente externe, din afara vieții de club. Să încercăm să deslușim „fenomenul-Dinamo” care, cel puțin pentru această primă parte a campionatului, pare a începe să se lumineze.

Dumitrache, „omul fix” al atacului dinamovist, îl admiră pe... Gornea

Explicații „Mundial” și altele, argument Nunweiler III

Din momentul atingerii etapei în care dădea șase componente echipei naționale (Boc, Dinu, Ghergheli, Nunweiler VI, Dumitrache și Lucescu), deci de două campionate, Dinamo București era declarată, la fiecare început de întrecere, prima și marea favorită. Dar, de fiecare dată, „plăieșii lui Ștefan cel Mare” (împrumut, sperind că n-o să am supărări, expresia colegului Gheorghe Mitroi), n-au ajuns primii în virtutea de-

alci s-a produs căderea. Pentru că linia de atac, urmărind de asemenea cifrele de alături, vedeti că — în general — și-a făcut datoria. Cu excepția ediției 1967/68, cifrele sale, ca eficacitate, sint satisfăcătoare.

Linia de apărare a avut, în această perioadă, crize de titulari corespunzător în posturile de portar, fundaș central dreapta și fundași laterali, deci în toate pozițiile ei, cu excepția fundașului central stînga, unde soluția Dinu a reprezentat, rapid, o fericită apariție în formație. Au trebuit luni și luni pentru ca, în afara venirii celor doi jucători consacrați, Constantinescu și Deleanu, a descoperirii lui Cheran și a restabilirii lui Stoenscu, compartimentul să-și regăsească cit de cit omogenitatea și constanța de odinioară. Dar, cu toate acestea, nu se poate vorbi de o fortificare multumitoare a apărării lui Dinamo decât din clipa în care și-a făcut reapariția în teren, vechiul ei jucător și conducător, în același timp, Nunweiler III. Înfruntând riscurile enorme, ale unei „clacări”, experimentatul fundaș central, handicapat și de o destul de lungă perioadă de inactivitate competițională, a reîmbrăcat tricoul primei formații după reușita „expediție Istanbul”. Sigur că randamentul lui n-a fost imediat, cel mai înalt. Dar, după opinia noastră, folosul reîntrării lui Nunweiler III în defensivă echipei din șoseaua Ștefan cel Mare a reprezentat mai ales o forță morală apărută

în echipă, un șef de compartiment care a readus ordine și încredere într-o linie unde lucrurile nu mergeau prea bine. Cele doar 13 goluri înscrise de portarul Constantinescu, foarte constant și prețios pentru echipă, dovedesc — pentru această primă parte a campionatului — o revenire la

Formulele permit noi căutări pentru restul compartimentelor

Să continuăm raidul nostru prin liniile care compun formația dinamovistă. Perechilor de mijlocași de ridicată clasă, P. Emil — Popescu, Ghergheli — Popescu, Ghergheli — Nunweiler VI, le succede, acum, o linie de mari perspective: Nunweiler VI — Dinu. Cu Mustăța ca prim înlocuitor sau ca soluție pentru linia de atac. Dacă va rămâne în vigoare formula cu cei doi internaționali (pentru că retragerea lui Dinu în postul său din națională este posibilă în orice clipă), atunci se poate vorbi de doi mijlocași-tip pentru fotbalul modern, Nunweiler VI, prin excelență ofensiv, Dinu, cu mari și cunoscute resurse pentru apărare. În orice caz, pentru acest compartiment, soluțiile de formulă sint numeroase și promițătoare — fiindcă nu trebuie să-i uităm pe Moldovan și Mustăța. Comportarea, liniei mediane în tur poate fi caracterizată ca bună. În orice caz ea fiind rareori la origina momentelor de joc slab și, implicit, destul de rar citată în criticile antrenorilor.

Varianțe, ca diversitate, risc și randament, asemănătoare cu cele ale jocului de șah apar pentru linia de înaintare. Aici, așa cum au decurs lucrurile, punctul fix pare că este doar Dumitrache; accidentările în serie ale lui Lucescu; încă prea puțină experiență a lui Doru Popescu, coroborată cu deficiențe tehnice încă evidente; operațiunea de a-l familiariza pe Sălceanu cu postul de extremă; reîntrirea lui Haidu, prea reținut încă față de ceea ce reprezintă ca experiență, mai ales ca posibilități tactice; neacomodarea suficientă a lui Nuțu; toate acestea împrejurări au făcut ca linia de atac să suporte multe și diverse încercări de a se ajunge la o formulă cit mai echilibrată. Sigur că 26 de goluri înscrise reprezintă o cifră multumitoare dar — credem noi — încă sub posibilitățile înaintasilor pe care Dinamo îi are în lot.

Nu cunoaștem încă intențiile cuplului Traian Ionescu — Dumitru Nicolae-Niculescu, prezent, în această formulă, la conducerea echipei din momentul reluării pregătirilor pentru retur. Poate că Traian Ionescu va încerca o sudare a cuplului

nivelul valoric din perioadele cele mai bune ale echipei. Media, de mai puțin de un gol primit de partidă, este cu alt mai remarcabilă cu cit ea a fost obținută trecîndu-se peste greutățile prezentate de accidentări sau suspendări de jucători din acest compartiment (Stoenscu, Constantinescu, Deleanu) ceea ce a obligat la unele alcătuirii cu totul inedite ale compartimentului (Cheran fundas central, printre altele).

Doru Popescu — Dumitrache dar are de ales soluția: care dintre ei prim realizator și care în rolul principal de creator? Așa cum s-au desfășurat, de regulă, lucrurile în turul campionatului, „corsarul roșu” și-a asumat misiunea de a-i „face” mingi masivului și tinărului său coechipier. Și cu apreciable reușite pe care și fostul jucător al Metalului din Tr. Severin și alții (Sălceanu, de pildă) le-au apreciat pentru că au reprezentat goluri sigure pe numele lor. Rămîn extrem de buni, Sălceanu, Sănătoș, Lucescu este prima și marea soluție, indiferent pentru care parte a atacului. Pentru a doua aripă, rămîne de văzut dacă Dinamo va opta pentru jocul cu extreme veritabile sau va recurge, totuși, în spiritul celor mai moderne idei, la jocul cu una dintre extreme retrase; Sălceanu, Haidu, Mustăța se pot preta diverselor roluri. Și mai este un nume nou. Mot, provenit de la Unirea Alba Iulia, una dintre ultimele „descoperiri” ale antrenorului Traian Ionescu, care așteaptă sezonul ca pe marea încercare a carierei lui.

Sedinta de analiză a comportării echipei Dinamo București, pe care am urmărit-o la jumătatea lunii decembrie a anului trecut, a dedicat o mare parte a ei, deficiențelor de joc și am apreciat faptul că jocul întii n-a aruncat prea multă miere pe frazele raportului antrenorului Dumitru Nicolae — Niculescu și nici în cuvîntul jucătorilor de bază al formației, fie că era vorba de Nunweiler III, de Lucescu, de Dinu sau de Stoenscu. Firește că au fost amintite obligațiile avute în acești ani față de echipa națională dar, în același timp, s-a observat că atît în multe partide de campionat cit și, mai ales, în cele internaționale, modul cum Dinamo s-a prezentat a reprezentat o lungă distanță față de posibilități și pretenții.

Reprezentanții conducerii Ministerului Afacerilor Interne, ai F.R.F. și ai clubului, au pus accentul pe obligațiile deosebite ce revin pe mai departe echipei Dinamo. În această situație, planul pe trei ani al secției de fotbal a clubului bucurestean, desfășurat la toate esaloanele sale (copii,

juniori, seniori) ni se pare bine venit și util. Bine venit pentru că, trebuie spus cu toată seriozitatea, activitatea secției bucurestene slăbise în multe dintre compartimentele sale (mai ales într-un sector decisiv pentru perspectivele existenței sale, la juniori și copii). În recoltarea de talente autentice din propria filieră intervenise un gol; pentru că, alături de lansarea în marea arenă a unor jucători tineri, necunoscuți sau aproape necunoscuți, Dinamo înregistrase și o serie de succese totale reprezentate de ducerea unor copii întrați pe porțile stadionului, pînă la îmbrăcarea tricoului național la prima echipă a țării. Reluarea, cu o și mai temelnică pregătire și studiere a acestei activități de ansamblu ne apare de aceea, pe lîngă bine venită și utilă. Pentru că, astfel, acea operațiune de înproștarea a titularilor, are suficientă și valoroasă „materie primă”.

La acest popas dintre campionate, cînd Dinamo București a vădit o atîngere a OMOGENITĂȚII ȘI

CONSTANȚEI, elemente absente în edițiile precedente, din jocul formației sale (incluzînd — uneori jumătate din echipa reprezentativă) am făcut aceste constatări și am încercat unele anticipări pentru ceea ce va fi această formație în sezonul care vine. Rămîne de văzut în ce măsură viața le va confirma. O confirmare este așteptată în mod sincer de adevărații iubitori ai fotbalului care speră că alături de alte avantaje ale fotbalului nostru și clubul din șoseaua Ștefan cel Mare să înregistreze saltul atît de necesar pentru echipele noastre. Amara experiență din toamna lui 1970 a dovedit cit de departe este încă acest eșalon de ceea ce a obținut echipa reprezentativă. Spiritul echipelor de club a devenit mai mult decît o necesitate. Și, printre protagoniste ale așteptării spre afirmarea pe plan internațional, prin marea culoar numit campionat, trebuie să se găsească și Dinamo.

Eftimie IONESCU

DINAMO IN CITEVA DIN ULTIMELE EDIȚII

1964/1965 : LOCUL 1 — 21 PUNCTE

28 goluri marcate de atacul: Pircălab, Frățilă (Nunweiler VI), Ene II, Haidu — avînd ca mijlocași pe P. Emil și O. Popescu.

12 goluri primite de apărarea: Datcu — Popa, Nunweiler III, Nunweiler IV, Ivan

1965/66 : LOCUL 12 — 11 PUNCTE

20 goluri marcate de atacul: Pircălab, Ene II, Frățilă, Haidu și de mijlocașii Ghergheli, Nunweiler VI, O. Popescu

22 goluri primite de apărarea: Datcu — Popa, Nunweiler III, Nunweiler IV, Ștefan

1967/68 : LOCUL 15 — 11 PUNCTE

14 goluri marcate de atacul: Pircălab (Lucescu), Nunweiler VI (Naghi), Dumitrache, Haidu și de mijlocașii Ghergheli, Dinu.

18 goluri primite de apărarea: Niculescu — Popa, Boc, Nunweiler III, Ștefan

1968/69 : LOCUL 4 — 16 PUNCTE

28 goluri marcate de atacul: Pircălab, Sălceanu (Frățilă), Dumitrache, Lucescu și de mijlocașii Ghergheli și Nunweiler VI

18 goluri primite de apărarea: Datcu — Ștefan, Boc, Dinu, Stoenscu

1969/70 : LOCUL 3 — 19 PUNCTE

28 goluri (plus 2 autogoluri) marcate de atacul: Pircălab, Frățilă (Sălceanu, Doru Popescu), Dumitrache, Lucescu

19 goluri primite de apărarea: Coman — Ștefan Stoenscu, Dinu, Deleanu

1970/71 : LOCUL 1 — 20 PUNCTE

26 goluri marcate de atacul: Sălceanu, Doru Popescu, Dumitrache, Lucescu (Haidu) și de mijlocașii Nunweiler VI, Dinu, Mustăța

13 goluri primite de apărarea: Constantinescu — Cheran, Nunweiler III, Stoenscu, Deleanu

JUCĂTORII FOLOSIȚI

Constantinescu (11 partide) : 8,08
Cheran (15 partide) : 6,80
Stoenscu (13 partide) : 7,23
Dinu (10 partide) : 7,88
Deleanu (14 partide) : 6
Sălceanu (14 partide) : 6,71
Nunweiler VI (15 partide) : 7,60
Nuțu (6 partide) : 5,83
Lucescu (9 partide) : 6,66
Dumitrache (14 partide) : 7,35
Both (6 partide) : 6,50
Doru Popescu (12 partide) : 6,50
P. Nicolae (2 partide) : 5,50
Mustăța (12 partide) : 6,75
Moldovan (3 partide) : 5,66
Haidu (8 partide) : 6,62
Nunweiler III (7 partide) : 7,28
Andrei (3 partide) : 6,66
Ștefan (3 partide) : 6,66
Cavai (1 partidă) : 8

N.R.: Credem că cititorii observă că unele din aceste medii, ținînd cont de numărul de partide disputate, flatează în mod artificial. Tocmai de aceea am publicat și numărul de întîlniri susținute de fiecare jucător.

LA RELUAREA ACTIVITĂȚII DIVIZIONARELOR „A”

PROMISIUNI UNANIME PENTRU UN AL PROCESELUI DE PREGĂTIRE

DOUĂ „REPRIZE” DIFERITE..

Duminică 10 ianuarie. O zi ce aduce mai mult a primăvară și nici-decum a iarnă. Fiindcă la Cluj zăpada lipsește de la apelul anotimpului. Liniștea bătrânului parc a fost întreruptă însă de veselia celor ce se îndreptau spre întâlnirea cu stadionul, de la ora 10. Erau fotbaliștii de la Universitatea și C.F.R. care au intrat, în această zi, în hora aspră a repetițiilor pentru actul doi al campionatului.

Duminică a fost semnată deci prima prezență pe agenda antrenamentelor. La „U” Cluj, două absențe motivate: Iordache (bolnav) și Uifăleanu (caz de boală în familie). Dar și două prezențe noi: Szöke și Grădeanu, dispărut la un moment dat din circuitul fotbalistic și care și-a reluat din nou pregătirile.

Cabina lui „U” arată ca după... inundații. De ce? Pe data de 20 decembrie au început lucrările de vopsire a cabinelor și lucrătorii încă n-au reușit să le încheie pînă duminică. Să nu-i prindă cumva prima etapă a turului.

Echipați în altă cabină, cei 36 de jucători (echipa I și tineret-rezerve) ascultă cuvinte obișnuite, rostite la început de drum. Am reținut dintre ele îndemnul antrenorului A. Sepci ca jucătorii primei echipe să facă, în sfîrșit, saltul calitativ spre prima etapă sînt larg deschise pentru ei. În sfîrșit, am reținut cuvintele „disciplină fermă”, condiție sine qua non pentru o bună pregătire și prezență în returul campionatului. S-a ieșit apoi pe teren. Au urmat 30 de minute încălzire prelungită după care, pe grupe de cîte cinci, s-a trecut la aplicarea testului Cooper. Grupa lui Pexa a acoperit opt ture în 12 minute, ca și aceea a lui Adam. Bine s-au comportat și jucătorii echipei de tineret-rezerve, care s-au înscris și ei în baremurile cerute.

Între timp, pe aleile parcului clujean, jucătorii de la C.F.R., sub conducerea lui Eugen Iordache, s-au angajat într-un veritabil cros.

— Eu, spunea după prima sesiune antrenorul Iordache, am considerat util să nu trec din prima zi la testul Cooper. Mi s-a părut mai nimerită o alergare, pentru a obișnui organismul jucătorilor la efort după perioada de repaus pe care au avut-o. În ceea ce privește obiectivele pe care ni le-am propus, notați: o pregătire fizică generală multilaterală, fapt pentru care vom efectua două antrenamente zilnice, între care unul cu mingea. Asta pînă în 28 ianuarie, cînd echipa va pleca la Predeal. Din 7 februarie încep jocurile de pregătire. Iată și datele lor: 7—9—11—14 februarie cu echipe de categorie inferioară; 17—19—21 februarie cu echipe rutinate din Divizia B; apoi alte trei meciuri, 24—26—28 februarie cu formați de primă divizie, după care vom intra în... hora returului.

Acestea au fost cele două „reprize” duminicale, primele din acest an, ale fotbaliștilor clujești.

VICTOR MOREA

TINEREȚE. OPTIMISM ȘI MULTĂ MUNCĂ

Stadionul Ghencea, în ziua ultimului antrenament al formației Steaua înainte de plecarea la Brașov. Terenurile sînt pustii și înghețate; totul este acoperit cu alb și pare lipsit de viață. În afară de vîntul care suflă suveran și agresiv, parcă cu intenția de a-ți băga țarna în oase.

Este ora 10 și decorul acesta cu noaste primele semne de agitație. Dinspre intrarea principală, două siluete înaintează cu pași repezi, îndreptîndu-se spre cabina vestiarelor. Prima este aceea a lui Haidu — grăbit parcă să nu piardă plasa lui Suciu, acum cînd se pare că este obligat să accepte și concurența lui Coman. La cîțiva pași înapoi, îl urmează Pantea, cu capul ascuns între reverele paltonului, supărat că a fost nevoit a ceda frizerului o parte din podoaba sa capilară. Și în urma lor, la scurte intervale de timp, ceilalți componenți ai lotului stelist: Sătmăreanu, Hălmăgeanu, Iordănescu, Tătaru, Dumitriu III, Vigu...

În cabine atmosferă de bună dispoziție. Nici nu se putea altfel adevreme cît majoritatea jucătorilor sînt tineri. Parcă chiar prea tineri față de pretențiile și tradiția acestei echipe.

— Uneori cînd le impart echipamentul, spune zîmbind magazionerul Ion Pătrașcu, am impresia că sînt juniori. Poate și pentru că i-am văzut pe cei mai mulți dintre ei crescînd sub ochii mei de la vîrsta

Avînd cap de pluton portarul Suciu, fotbaliștii de la Steaua au pornit îngîndurați pe drumul sutelor de kilometri ce vor fi parcursi la antrenamente.

cînd erau niște copii cu pantaloni scurți.

Și tot el, trecînd apoi pe la fiecare pentru a le completa cele necesare antrenamentului, le strecoară cîte o vorbă de duh: „Ai grijă, Manea, să nu-ți imbraci tricoul iar pe dos, că-ți merge prost tot anul; Ciugarin, imbracă-te bine, să nu te ia vîntul! Puile (lui Iordănescu), sper că în returul ăsta să nu mai joci extremă falsă”.

Un fluier scurt și toți ies afară. Privindu-i, ai impresia că sînt alpiști. Cu vîndiașuri, fesuri și glugi.

Începe antrenamentul. Nimic spectaculos, nimic interesant, dar foarte prețios pentru pregătirea de bază, în vederea viitorului sezon. Zece ture de alergare, totalizînd 4.000 m, reprezintă o primă normă a instruirii preliminare căreia etapa următoare de la Brașov va trebui să-i întreprindă conținutul și să-i dea forma optimă pentru trecerea la solicitările specifice fotbalistice.

Antrenorul Ștefan Covaci, care chiar în acea zi primea vestea un-

gerii noului său secund, în persoana lui Constantin, este optimist.

— În pregătirea din iarna aceasta, ne propunem să lucrăm cu un procent de 25—30% mai mult în volum, ca în perioada corespunzătoare a anului trecut. Asta înseamnă că vom realiza, către sfîrșitul șederii noastre de 20 zile la Brașov, 18—20 ore de antrenament pe săptămînă într-un regim de 3—4 ore zilnic. Lotul echipei a fost completat cu încă cîțiva jucători tineri și de perspectivă ca GEORGESCU (Oltu St. Gheorghe), CASAIANU (Victoria Tg. Jiu), CIUTAC (Chimia Făgăraș) cărora urmează să li se alăture, în curînd și portarul COMAN. Contăm pe o formație ale cărei trăsături caracteristice sînt vigoarea, tehnicitatea și puterea de luptă. Adăugînd acestora și intenția unei restructurări în ideea de joc — bazată pe cîștigarea permanentă din acțiune a unui om în plus în atac și apărare — sperăm, împreună cu Constantin, să reușim desprinderea echipei noastre din anonimatul clasamentului și să o capătulăm în zona principală a confruntărilor competiționale.

— Nea Piști știe ce spune, adaugă Tătaru care, la ieșirea din teren, a prins din mers ultimele cuvinte ale antrenorului său. Și încă ceva: anul ăsta să știți că vin tare de tot. Nu este o simplă promisiune, ci un legămint.

Mihai IONESCU

O MIUȚĂ AȘTEPTATĂ ÎNDELUNG

Este o după-amiază cu ger năpraznic și Bacăul s-a îmbrăcat cu o cămașă de zăpadă înghețată tun. Parcul sportiv din centrul orașului este pustiu și posac, cîte un trecător „taie” drumul pe aleile sale, zgîrîind tăcerea cu scrișnetul tălpilor pe zăpada sticloasă... Știam că la această oră, S. C. Bacău și-a găsit aici lăcaș de antrenament și căutam stadionul care mărginește parcul în latura dinspre cafea ferată... Dar, deodată, după un pîlo de pînă, echipa de fotbal băcăuană a izbucnit cu tropot tumultos. Veneau în fugă, înșirați cîte doi, încotmănați în două treninguri și cu fesuri trase adînc peste urechi. Ei escortau de o parte și de alta antrenorii V. Neagu și C. Rădulescu, ale căror comenzi acopereau din cînd în cînd șuieratul greu al croștilor. În sfîrșit, ajung în dreptul nostru și-i observ pe băieți, cum dibuind existența unui aparat fotografic, se străduiesc să strecoare un zîmbet pe fața încrîncenată de efort. Valeriu Neagu se oprește din fugă întîmpinîndu-ne. Plutonul aleargă mai departe, luptîndu-se cu metri, cu gerul, cu inerta cuibărită fără voie în trei săptămîni de inactivitate.

„Corvoada asta începută ieri (n.r. vineri 8 ianuarie), ne spune antrenorul băcăuan, o vom continua zilnic pînă la 13, după care o vom dubla la Slănicul Moldovei timp de două săptămîni. Este perioada cea mai dificilă din existența unei echipe de fotbal, cînd pregătirea fizică se acumulează cu sacrificii, cu eforturi, chiar cu unele reacții de frondă. Satisfacțiile sînt însă întotdeauna direct proporționale cu energia cheltuită la aceste pregătiri de iarnă.”

Plutonul a mai făcut o tură, defilează iarăși pe lîngă noi, sub biciul comenzilor sacadate și imperative ale secundului C. Rădulescu („Genunchii mai sus! Așa Hrișcule, Ene mai vioi, mai vioi Ene! Lăsați vorba acolo, în față!”). Dar grupul îmi pare mai subțiat și distanța dintre băieți mai inegală. Îl văd pe Ghiță codind teren, silueta lui masivă cu un excedent de kilograme recoltate în vacanță, se profilează acum distinct în urma echipei. Parcă vrea să renunțe, șovăie o clipă, pornește iar cu alergare legănată, cu o osteneală care îl biruie. Dar nu-l zăresc deloc pe Dembrowschi și Duțan. Apar și ei la turnantă, cu întîrziere mare, aproape la pas, cot la cot. Mă uit la Valeriu Neagu, mă așteptam să-i mustre, să-i împingă cu vorba iarăși în plutonul care minca kilometru după kilometru. Dar antrenorul are o privire calmă și le strigă pe ton protector: „Mișcați-vă, mișcați-vă pe loc să nu răciți”. Se întoarce spre noi ca să ne risipească nedumerirea: „Ei trebuie menajați căci nu au jucat în ultimul timp și reacomodarea la efort trebuie drămuțată atent. Dembrowschi mai are pe cap și examene la liceu și o pulpă dentară care l-a ținut ieri în casă, în timp ce băieții alergau ca și acum”.

Plutonul a mai făcut un tur. Secundul C. Rădulescu, omul acela uscățiv și fără zîmbet, aleargă alături impunînd ritmul, disciplinînd alergarea cu glas puternic. „Este un diavol nea Costică ăsta, ne șoptește Dembrowschi. Să-l vedeți cum joacă cu noi, cum ne dribleză, cum șutează, cum se zbate. Cred că are șapte suflète”.

„Încă o tură!”, hotărăște antrenorul V. Neagu. Mi s-a părut că cineva a chicotit alurea ca să nu scape o vorbă de năduf.

În sfîrșit, echipa intră pe poarta stadionului. O ultimă probă pentru forță, cînd jucătorii sprintează scurt sub povara unui coechipier cocotat în spinare și echipa se răfîșiră pe teren în așteptarea mingilor. „Pour la bonne bouche!” antrenorii au rezervat o miuță.

— Dembrowschi, cine-i băiatul acela brunet și înalt care a alergat cu un sirg nemaipomenit?

— „Catargiu de la tineret, promovat în prima echipă. Are stofă”.

— Dar băieții aceia în civil care nu v-au slăbit o clipă din ochi?

— „Mărgăoiu de la Știința Bacău și Pană de la Celuloza Călărași. Curte reciprocă, e vorba să vină la noi”.

Miuța începuse și Dembrowschi chemat de minge, s-a scuzat cu un zîmbet firav.

Ion CUPEN

ZIUA A DOUA

Am ținut să fiu de față la mele ore ale lui Macri în poze de antrenor în Diviza A. Mi susesse să merg la camera spe de oaspeți, aflată în față gării mișorene, că — la ora 7 dimir cînd ajungea trenul în orașul pe Bega — îl voi găsi la noul domiciliu. Și iată-ne în față ciocnînd de zor. Nu răspunde meni. Să doarmă Macri atî greu? Femeia de serviciu ne lărește: „Tovarășul inginer a p de mult, de pe la 6, și a lăsat bă să-l așteptați aici”. Intr-ade nu trece mult timp și Macri a încercat ca un Moș Gerilă: cre ne de toate culorile, dosare, ca carnete, o cutie cu cretă etc., Scoate apoi o hîrtie pe care is semnase „necesarul” de mater „Creioane am luat, și caiete, și nie... phiii! am uitat să iau cioc

Cu carnetul de notițe în față, cerc să-l ispitesc desprind plant de viitor. Dar n-are timp să deschid carnetul și apare antrenorul Carol Bodo, antrenorul de „tineret-rezerve”; astăzi întregul are vizita medicală și a v să-l ia pe Macri, să-i arate unde află cabinetul medical. Ne dăm tîlnire pentru mai tîrziu, la clu

E ora 11. Macri intră ca o vij pe ușa clubului. Depune pe o m ale ustensile, alte carnete, caiete. Aleargă dintr-o cameră alta, răspunde la telefon, discută salariații clubului, întocmește o tă de ceea ce mai are nevoie. stă o clipă, întocmai ca pe ren cînd îmbracă tricoul de f daș stînga al naționalei sau al pidului. Are o clipă de răgaz și îndreaptă spre mine:

— Ce să faci! Sînt multe de cut și deocamdată sînt singur, va ajuta însă ca secund prof. Ionescu, timișorean, care a mai lîvat pe la C.F.R., pe la Politeh ca. Pînă atunci...

— Spune-mi, Macri, cum simți aici?

— Bine! De fapt nici n-am a

RAID ANCHETĂ

II CONDUCĂTORII

RĂSPUND

LA ÎNTREBAREA:

CE

Z

CE VA ACTUALA

Am urn în ce dir cători (pr vicepresed gătirea vi sante din

PROBLEME ORGANIZATORICE PE PRIMUL PLAN

— În momentul de față avem titea probleme că nu știu cu ca să încep, ne spunea tov. TUDO ȘOVAIALA, președintele secției e fotbal a clubului Farul. Prima este legată de faptul că de aproape luni clubul nu are președinte contabil, persoane de care depinde d rect buna desfășurare a activității secției. Să sperăm că această situație, care ne-a pricinuit atîtea ne cazuri, se va remedia curînd.

Ne preocupă și găsirea unui s diu propriu (cel actual fiind proprietatea C.J.E.F.S.) unde să z putem întîlni cu membrii susțînători, care sperăm să ajungă i viitor la cifra de 5000, cu toate e actualmente nu avem nici unul!! S tot ca un neajuns ar mai fi și farul că actualul stadion, tot proprietatea consiliului județean, este ex trem de solicitat și desî plătîm chirie nu-l putem folosi cînd ne cor vine. Membrii secției însă, sînt o menl inimoși, și cu el sperăm s remediem în cea mai scurtă vrem situația existentă.

ATACUL — PRINCIPALA PREOCUPARE

— Atacul — precizează din caps locului I. INDREI, de la Steagu roșu. Ne preocupă în mod deose bit, în prezent, îmbunătățirea ca bilității ofensive a echipei, creștea finalității acțiunilor sale îndrep tate spre poarta adversă, realizarea unor indici de eficacitate reală concretizată într-un golaveraj ne pozitiv care să pună în valoare ade

ALT CALITATIV

UI MACRI LA C.F.R. TIMIȘOARA

să mă trezesc. Abia ieri dimineață (n.r.: vineri 8 ianuarie) am abia am luat legătura cu antrenorii (Beker a fost foarte bil și mi-a dat toate datele care mă interesau), cu a dintre jucători. Nici cunosc bine pe fotbaliști. toamnă am văzut pe C.F.R. ișoara într-un singur meci. Azi a vizita medicală, nu s-au preat vreo 4 și asta nu-mi place. amână că nu este disciplină. La ta am avut întâlnire cu jucătorii după vacanță, la 5 ianuarie ora 10 minute. La 15 și 9 minute ost prezenți toți cei 21 de juri!

Ce crezi că vei reuși aici, la R. Timișoara?

Nu știu! Am mai spus-o: nici cunosc oamenii. Voi face însă se este posibil. Mai ales că de ișoara mă mai leagă un înceaci. Că C.F.R.-ului am det la Rapid. Am reușit 0-0. Tot debutez ca antrenor la „A”. Lotul?

Cel cunoscut! Mi-am tăiat de ziare și din revista „Fotbal” ieri asupra lui și asupra echipei. Am documentat cit am putut. Am notat totul. Aci am a fostii antrenori dăduseră noul unor jucători. Pe Gaboras l-am chemat pentru o probă în fața. Să vedem!

Cum vor decurge pregătirile? Până la 18 ianuarie aici. Apoi perioada la Predeal, revenim la ișoara la 1 februarie și stăm o săptămână, după care vom pleca în Iugoslavia pentru două jocuri. Apoi, vom vedea.

Macri nu l-am mai văzut de seară (fusesse ocupat cu felul de treburi, de mărunțuri în însă de reușita pregătirilor). l-am căutat din nou la camepială de oaspeți. Atunci sosi-Voiam să-mi completez notițele. 5 în 5 minute la ușa lui ciocănoaspeți, ori suna telefonul; de abia, de la stadion, jucători etc. pe furate am reușit să mai

aflu câteva lucruri de la acest absolvent al cursului de antrenori urmat la Coverciano, în Italia, în vara anului trecut, și care se mândrește cu carnetul de antrenor nr. 383 eliberat de acolo.

— De azi de dimineață am vrut să te întreb: la ce îți trebuie ciocanul?

— Iată: am rugat pe cineva să-mi scrie pe câte un cartonaș numele fiecărui fotbalist și miine la ora 6 dimineața voi fi la stadion să bat cartonașele pe dulapul de la vestiar al fiecăruia!

★
Macri încearcă să facă la Timișoara și o „revoluție”: sîmbătă seara — lucru de pomină! — a fost în vizită la antrenamentul Politehnicii. S-a produs prima „fisură” în adversitatea dintre cele două cluburi?...

Mircea TUDORAN

Numai zîmbet și voie bună pe fețele brașovenilor...

(Foto : T. MACARSCHI)

JUCĂTORII DE LA FARUL PROMIT SĂ-ȘI SATISFACĂ SPECTATORII

Crivățul a golit străzile. Ici, colo, cite un om zgribulit, adus de spate, trece grăbit. Valurile involburate ale mării se sparg de diguri, înfricoșător, într-un vuiet sinistru.

La sediul clubului Farul aflăm însă, cu uimire, că pe o asemenea vreme fotbaliștii sint totuși la antrenament. În sala sporturilor? Nu. La stadion!

Și, într-adevăr, pe aleile parcului stadionului „1 Mai”, zărim monomul alb-albaștrilor stînd iarna. Imbrăcați în treninguri bleumarin cu căciuli multicolore trase pînă peste urechi, elevii lui Cosmoc și Hașoti au răspuns cu toții „prezent” la primul apel. Plutonul este condus de „viteziștii” Ologu și Kalo. Profităm de momentul în care alergarea este întreruptă de intercalarea unor exerciții de gimnastică, pentru a-l interpela pe Robert Cosmoc. Marcat și el de efort, abia trăgîndu-și răsufierea, antrenorul principal al constănțenilor a intrat direct în problemă:

„Am început tare. După cele trei săptămîni de vacanță astăzi este

primul antrenament, cu o durată de 80 de minute. Vom rămîne întreaga perioadă de pregătire în localitate, preferînd aclimatizarea la domiciliu. Scopul principal pe care îl urmărim în această parte îl reprezintă acumularea unui cit mai consistent potențial fizic pe fondul căruia jucătorii să-și poată valorifica pe întreg parcursul returului calitățile tehnico-tactice. Astăzi urmărim readaptarea la efort ca și îmbunătățirea deprinderilor. Pentru asta fiecare jucător are la dispoziție o mingie iar controlul balonului este alternat cu alergări și exerciții de gimnastică executate cu și fără partener pentru dezvoltarea anumitor grupe musculare”.

Minutetele se scurgeau anevoios. Din nou alergare pe teren variat, cu schimbări de direcție, sărituri peste obstacole reale și imaginare. În sfîrșit, au venit și cele 20 de minute plătute din partea finală: tracțională miuță.

Terenul de zgură în stare foarte bună, a devenit locul de desfășurare al îndrîmțului mini-meci. După a-

legerea celor două echipe, formate din cite nouă jucători, vocea antrenorului întrerupe larma: „Invingătorii vor primi cite o ciocolată. Eu voi juca la cei cu căciulița pe cap, iar Hașoti la cei fără”.

Și pentru ca disputa să îmbrace haina unei întâlniri oficiale, pe marginea terenului se aflau trei „specialiști”. Consilier tehnic a fost numit fostul jucător al Farului Koszka, într-o scurtă vacanță în țară (s-a operat de curînd de menisc); observator federal, portarul Ștefănescu, scutit de la primele antrenamente, nefiind restabilit încă în urma gravului accident suferit la meciul cu U.T.A., și maseurul Nicolae Nan, cel pe care jucătorii îl numesc „omul cu mîini de prestidigitator”.

După cele 60 de minute de intensitate maximă, a impresionat verva deosebită în continuă mișcare și ritmul alert în care au jucat cei 18 combatanți. Deși a învins echipa „căciuliștelor” cu 4-3, nimeni nu era supărat.

Antrenamentul se sfîrșise și jucătorii se îndreptau spre vestiare. Era

ora prinzului. În timp ce se dezechipau pentru binevenita baie și masaj, ca și pentru unele teste medicale la care erau supuși de dr. Ovidiu Dinu, antrenorul Cosmoc anunță: „La ora 15,30 ne vedem din nou la stadion”.

Așa se pregătește Farul echipă ce încearcă, după cum ne-au declarat Antonescu, Mares, Badea, Tufan și alții, să cucerească unul din primele trei locuri ale clasamentului. La plecare Cosmoc a ținut să ne mai spună citeva cuvinte: „Antrenamentele „pe brînci”, dublate de o disciplină spartană, sint cele două arme cu care am pornit asaltul sezonului de primăvară. Plecăm la drum cu vechiul lot de jucători plus TURCU de la Metalul Tirgoviște, care se află deocamdată în carantină, dar pe care sperăm să-l legitimăm curînd. Și dacă băieții vor ști să se sacrifice, renunțînd la unele plăceri personale, pregătîndu-se cu conștiinciozitate, sint sigur că spectatorii constănțeni nu vor fi lipsiți de mari satisfacții”.

Gheorghe NERTEA

PREOCUPĂ ÎN MOD SPECIAL LA ORA ACTUALĂ?

acestea, cînd în sinul tuturor secivizionare au început obișnuiteleări și agitații care însoțesc pre-pentru un sezon care se anunțănt, ne-am adresat unor conduc-de echipe cu întrebarea:

PA ÎN MOD SPECIAL LA ORA

înd această întrebare, să vedem îndreaptă atenția acestor conduc-de secții, președinți de cluburi, secretari de cluburi cu probleme b... frămîntă, cum vîd prezezon. Am aflat lucruri interesante. Vi le împărtășim.

atul sens al concepției noastre joc. Pe această bază sperăm să jurăm jucătorilor, în perioada de gătire, un potențial superior acei dinaintea sezonului de toamnă, abil să ne ofere certitudinea înmîinării obiectivului final propus biroul secției pentru ediția 1970-1 a campionatului republican: u-din primele cinci locuri în clament.

FOLOSIREA LA MAXIMUM A PERIOADEI PREGĂTITOARE

Problema centrală care frămîntăducerea secției de fotbal a clu-ului F.C. Argeș — ne-a spus tovară. P. RAPAPORT — este aceea a psirii cu maximum de eficiență a ioadei pregătitoare de iarnă în fel încît în returul campionatui să putem reuși, fără mari dilatăi, desprinderea de zona pelloasă a clasamentului. Avem polități certe și mijloace necesare lizării acestui deziderat. În plus, enționăm să angajăm în această iune — la nivelul cerințelor imse de depășirea actualului impas și simțul de răspundere al jucărilor, față de obligațiile majore ce revin în sportul de performanță în raporturile lor cu clubul și etatori.

IN CONTINUARE — CONSTRUCȚIA ECHIPEI

Ceea ce ne preocupă la ora ală în mod special este totstrucția echipei, acțiune care — pă mine — va fi încheiată abia sfîrșitul campionatului viitor — a declarat tov. GIL URICH, pre-

ședintele secției de fotbal Petrolul. De ce atunci? Pentru că echipa are încă „găuri”, mai puțin în compartimentul liniei de fundași, care — în actuala alcătuire și cu tineretele rezerve de care dispunem (și unul din ele este Unchiuș, verificat în turneul din Grecia) — corespunde cerințelor campionatului nostru, dar — ca și celelalte compartimente — nu și în ce privește cerințelor jocurilor internaționale. Construcția echipei rămîne permanent în preocuparea biroului secției și antrenorilor.

Strîns legată de ea este problema unei pregătiri mai bune pentru retur. Locul 2 ocupat în toamnă ne obligă. În acest scop vom continua și în februarie să susținem citeva partide internaționale. Sîntem în tratative pentru un turneu în Algeria și Tunisia.

PERMANENTIZAREA UNEI CONCURENȚE POZITIVE

— Spre deosebire de anii trecuți, sublinia secretarul clubului Universitatea Cluj, TITUS LUCACIU, în momentul de față „U” dispune de o foarte bună echipă de tineretrezerve. Ei bine, din rîndurile acestei echipe pe baza unei permanente emulații și concurențe sportive (ca rezultat al unei pregătiri la cel mai înalt nivel) au început să fie promovați jucători tineri, de perspectivă. Nu-i rău deloc cînd se știe că nu există senatori de drept, titulari înamovibili în prima echipă. Pentru că unii, așa-zișii titulari, sint obligați să... tragă în permanentă la antrenamente pentru a se menține în formație, iar alții pentru a spera promovarea. Căutăm să facem tot posibilul pentru a permanentiza această concurență de bun augur și pe care dorim s-o fructificăm într-un mod cit mai corespunzător.

NU UNA, CI MAI MULTE PREOCUPĂRI

— De fapt — ne-a răspuns tov. col. GH. POPESCU, vicepreședinte cu problemele fotbalului la Steaua — în momentul de față nu una, ci mai multe probleme ne preocupă în mod special. Ele, de altfel, decurg dintr-un plan de perspectivă pe 2 ani, pe care ne vom strădui, cu calm și răbdare, să-l realizăm cu maximum de eficiență. Ce ne preocupă la ora actuală? Iată: 1) reorganizarea birou-

lui secției, prin încadrarea lui cu oameni mai activi; 2) completarea lotului de jucători cu elemente mai bune, în vederea îmbunătățirii valorice a formației de bază și a randamentului ei; 3) schimbarea radicală a mentalității antrenorilor și mai ales a jucătorilor privind întreaga lor activitate, întărirea exigenței în special față de pregătire și recuperare; 4) îmbunătățirea potențialului fizic al jucătorilor la nivelul cerințelor actuale; 5) realizarea și stabilirea unei idei de joc realiste și eficiente, corespunzătoare cerințelor fotbalului modern, dar și posibilităților jucătorilor; 6) regim de antrenament (volum + intensitate) mai pretentios; 7) ridicarea nivelului profesional al antrenorilor celor două centre de copii și juniori, prin mijlocirea cabinetului metodic, revizuirea efectivului de jucători (circa 450) al acestor centre și selecționarea celor care au realmente perspective de progres calitativ, cu care să ne asigurăm fondul necesar de fotbaliști corespunzători cerințelor lotului divizionar A.

GRIJA FAȚA DE JUCĂTORII-STUDENȚI

— Pentru noi, la ora actuală două sint problemele presante — ne mărturisea tov. CONSTANTIN BERICĂ, secretarul clubului Politehnica Iași, cu probleme de fotbal. În primul rînd asigurarea unor condiții optime pentru pregătirea echipei în vederea returului: punerea terenului în stare bună de folosință, curățirea lui permanent de zăpadă, întreținerea echipamentului sportiv, de care dispunem în suficientă cantitate. Pe același plan se situează și grija față de pregătirea jucătorilor studenți pentru sesiunea de examene din februarie. În această privință de un real ajutor ne sint asistenții de la diferite catedre, care se ocupă de jucătorii repartizați în grupe pe facultăți.

Nu pot să nu amintesc și de o datorie a noastră în privința muncii educative cu spectatorii. Nu ne-a venit deloc bine cînd am văzut că spectatorii ieșeni au obținut cea mai mică medie la comportare. De aceea vom acționa treptat în această direcție, folosind diferite forme: articole prin ziare, propagandă vizuală etc.

ÎNȚINERIREA ECHIPEI ÎN PRIMUL RÎND

Echipa noastră, Jiul — afirma cu numai două zile în urmă ing. OTTO ABRAHAM, președintele secției de fotbal a asociației din Petroșani — se află actualmente în fața unei situații nu tocmai ușor de rezolvat: înținerirea echipei, care a ajuns la o vîrstă medie de peste 27 de ani. Și există oare vreo problemă mai grea de rezolvat ca aceasta? Desigur că nu. Dar vom face tot posibilul s-o rezolvăm, treptat, fără a produce perturbări serioase formației. Sperăm că, începînd chiar cu returul campionatului, antrenorii să titularizeze cel puțin trei jucători tineri sub sau în jurul a 20 de ani. Procesul acesta de înținerire va continua și în campionatele viitoare. Este obiectivul nostru de perspectivă căruia îi vom acorda absolut toată atenția.

O SECȚIE LASATA ÎN PARASIRE?

— Problema nr. 1? Datorită poziției precare a echipei, sint clare problemele ce frămîntă în clipa de față conducerea secției, a început tov. ION RĂTOI, președintele secției de fotbal a clubului Progresul. Totuși nu pot să răspund la întrebarea dv. întrucît n-am avut timp să mă ocup de problemele secției; din august anul trecut am cerut să fiu înlocuit. Practic, trebuie să ai timp ca să ieși parte dinplin la viața secției. Ori, eu, din cauza preocupărilor profesionale, nu am timp deajuns să mă ocup de fotbal! Nu vă supărați dar nu vă pot da o declarație..

— Poate ne indicați pe un vicepreședinte al secției să răspundă în locul dv.

— Nici ei nu au avut timp să se ocupe prea mult de echipă. Mă voi

ingriji însă ca cineva din cadrul clubului să răspundă la întrebarea dv.

Aceasta era situația în momentul în care am pus pe hîrtie aceste rînduri.

PREGATIREA PENTRU CAMPIONAT, ATIT!

— Ne preocupă numai și numai pregătirea pentru returul campionatului — a punctat tov. OTTO ZAHARIA, vicepreședine al clubului Rapid cu problemele fotbalului. (Acesta s-a înapoiat zilele trecute din Grecia, unde a fost să perfecteze un turneu în organizarea clubului PAOK din Salonic, în schimbul jucătorului Mazurachis. Turneul va avea loc la sfîrșitul lunii iunie). Iar la buna pregătire a echipei sperăm să contribuie și apropiatul turneu în Brazilia.

PUNCTE ȘI ÎN DEPLASARE!

— Ne preocupă în momentul acesta remedierea unui defect grav al echipei noastre: neputința ei de a câștiga puncte în deplasare — ni s-a destăinuit tov. ROLLI STRATULAT, președintele Sport Clubului Bacău. În prima parte a campionatului S.C. Bacău nu numai că nu a câștigat nici un punct pe terenuri străine, mai mult, nu a reușit să marcheze nici un gol. Acasă, în schimb, a fost invincibilă. Este o chestiune de lot, de psihologie și de pregătire, fără îndoială. Conducerea clubului și cea tehnică a echipei, s-au reunit și au discutat fiecare aspect al problemei. Succint, „vedem” astfel redresarea care ne frămîntă atîta: îmbogățirea lotului cu jucători puternici de apărare, dărămarea oricăror bariere afective între jucători și conducere, intensificarea pregătirii, cu pondere pe meciurile de verificare disputate în deplasare. Pe lîngă această grijă, alte cum ar fi regazonarea parțială a terenului sau amenajarea în continuare a sediului clubului, sint niște bagatele, căci se vor înfăptui repede și facil.

Cum se vede, exceptînd Progresul, Farul și Steaua, unde se pun și probleme sau numai probleme de ordin organizatoric, la celelalte echipe accentul cade pe pregătirea cit mai bună a jucătorilor pentru retur, pe îmbunătățiri în jocul și structura lor. Preocupări pe care le dorim realizate și exprimate în campionat prin comportări mai bune decît în toamnă, printr-un fotbal de nivel calitativ ridicat.

O MARE VEDETĂ A FOTBALULUI ROMÂNESC

Felecan I, așa cum și-l amintesc mai vîrstnicii iubitori ai fotbalului

Fotbalul nostru se poate mîndri oricînd cu un buchet de fundasi de mare clasă internațională: Vogl, Bürger, Albu, Sfera, Felecan, unul mai valoros ca celălalt. Simpatia unora se îndreaptă, totuși, mai mult spre IACOB FELECAN, nu numai pentru faptul că ori de cîte ori a jucat în aleasa României, făcînd pereche fie cu Bürger, fie cu Albu sau Sfera, a fost totdeauna cel mai constant, cel mai apreciat și cel mai bun dar mai ales pentru multiplele greutăți și obstacole întîlnite ca să ajungă în națională, cîtă vreme nu făcea parte dintr-un club bucurestean.

Dar această veche răclă a fotbalului nostru se pare că este la modă și azi, dacă ne gîndim numai recent la fundasul de rezervă al lui „U”. Codrea, transferat de curînd în Capitală, după numai cîteva jocuri la Rapid este propus de oficialități și presă, direct titular în echipa națională, învîrtînd — în felul acesta — în continuare și alți provinciali la transferuri în București, ca o condiție aproape obligatorie de afir-

mare. Sau să ne amintim de un alt universitar, cum a fost în trecut valorosul fundas Lazăr Sfera. Complet neglijat și uitat de federație la Cluj, imediat ce a fost transferat la Venus București, nu i-a fost necesară nici cea mai mică... temporizare pentru a deveni titular în națională!

Iacob Felecan a respins însă toate ofertele primite, refuzînd să-și părăsească clubul și cetatea, pentru acest „miraj al Capitalei” și de aci simpatia ce i s-a purtat întotdeauna și aprecierea ce mă obligă să-i fac față de ceilalți mari fundasi ai României.

Născut în Mănăstur, la Cluj, joacă fotbal de mic copil, pentru ca la 13 ani să fie introdus în prima echipă a Mănăsturului, datorită pasionanților jucori interstrăzi. Este repede oprit de binecunoscutul descoperitor de talente, Jigmond, care-l trece la juniorii Victoriei și apoi, după numai un singur sezon este titularizat (la 16 ani) mijlocas dreapta în prima echipă.

Iacob Felecan se impune repede, fiind ales și căpitanul echipei și avînd ca parteneri pe frații Munteanu, frații Cociuban, ceilalți Felecani, frații Chendreanu, pe Pall, Santay, Farcaș, Marian, Cornea, Pop Vasile, Nistor și Căpușan. În 1936 îl găsim în formația „Ligi de Nord” alături de Munteanu, Bodola, N. Covic, Cociș, Juhasz, Mircea David și alții, în celebrul turneu din Franța, Belgia, Olanda, Elveția și Luxemburg, cîștigînd 14 partide din 18 jucate, singurele pierdute fiind la Bordeaux și Rouen. Un an mai tîrziu își face debutul în echipa României jucînd la Lodz contra Poloniei, ca fundas stînga alături de Bürger. Urmează apoi alte partide în națională cu Iugoslavia (de două ori), Cuba etc.

În 1940 s-a legitimat la Ripensia Timișoara. După doi ani joacă la F. C. Craiova alături de Albu, cu care cîștigă campionatul, apoi se reîntoarce în 1945 la Cluj, la Mănăstur. Joacă la Victoria și C.F.R. pînă în 1949

★

L-am reîntîlnit de curînd pe Iacob Felecan, azi economist la o întreprindere clujeană, la fel de suplu și de viguros, un surprinzător pachet de mușchi pentru acest bărbat de 56 de ani.

— Care este, Iacob, explicația acestei tinereți?

— Transpirația!

— Cum adică?

— Toată funcționarea noastră, cînd părăsește birourile la sfîrșitul muncii, se invită singură la sedentarism: mîncare, discuții, bătăuă, spectacole! Eu, nu! Eu trebuie să elimin toxinele, ca pe vremuri, la antrenamente! Imi lucrez singur grădina, imi îngrijesc curtea și ordăniile, ciocnesc și dulgheresc singur în magazie. Dar, serios de tot! Pînă la transpirație! Să nu rizi! O fac zilnic!

— Ce spui, Iacob, despre fotbalul nostru?

— Multe sînt de spus! Prea mulți trăiesc după munca și efortul celor 11 jucători! Erea mulți leșegii la cluburi: secretari, contabili, responsabili. Acum, mai nou, consilieri tehnici. Ba chiar am cîștit la unele cluburi și de vicepreședînți salariați. Noi, aici, la Cluj, balem pe loc, în subsolul clasamentului, an după an, nefiînd în stare nici măcar să ne păstrăm jucătorii crescuți de la pîlci și juniori, acum la maturitate, cînd aportul lor pentru echipă ar fi enorm. Cum s-a întîmplat recent cu Oprea, Codrea și Mustătea. Cred că există

o acută criză de conducere la cluburi.

— În lunga ta carieră fotbalistică, care jucător ți-a plăcut mai mult?

— Nu ezit nici o clipă: Ghiță Ciolac, atacantul naționalei și al Ripensiei. Nu am văzut la nimeni așa fente derutante, așa pase subtile și așa goluri splendide. A fost, într-adevăr, un jucător cerebral.

— Mai bun decît Aurel Guga?

— Nu l-am mai prins pe Guga, ca să-mi pot da seama.

— Dintre cei străini?

— Tîtkos, extrema stînga a Ungariei pentru demarajele sale, cu goluri fulgerătoare marcate din pînă viteză, apoi frații Keller din Olanda.

— Ce arbitru te-a impresionat mai mult?

— Teofil Moraru din Oradea, pentru competența, onestitatea și autoritatea lui. A fost scurt timp și selecționar unic.

— Dar conducătorii?

— Am cunoscut doi maeștri în arta de a se purta cu jucătorii: cu prietenie, cu afinitate sufletească. Au fost Octav Luchide și Costel Rădulescu.

— Ce-al vrea să-mi mai spui?

— În urmă cu cîțiva ani am citit o statistică unde, în sfîrșit, s-a pomenit și numele meu, că după Silviu Ploșteanu urmez eu cu cele mai multe partide jucate în campionatele țării (n.r.: înainte de război). Cred că mai dețin și azi această performanță!

dr. MIHAI IUBU
Cluj

AUREL BENTU

„VISUL MEU? ECUSONUL F.I.F.A.”

— Mai ești supărat pe mine, Aurică?

— Supărat? Veni după un timp și tot interogativă replica celui mai bun cavalier al fluierului pe anul 1969, Aurel Bentu. Este adevărat că relația cronicar-arbitru exprimată în calificative sau note influențează, nu o dată, asupra raporturilor directe dintre oameni. Dar în nici un caz nu este determinantă. Așa se face că, deși ultima noastră „întîlnire divizionară” nu mi-a prilejuit aprecieri prea măgulitoare, supărarea de atunci am trecut-o demult pe seama uitării. Gîndindu-mă mai ales și la faptul că viața ne-a oferit, oricum, mai multe ocazii pentru amintiri frumoase.

Într-adevăr. Întorc cu mai bine de un sfert de veac filele aducerii aminte și-l revăd pe Bentu pe vremea cînd jucam fotbal împreună. Înalt, subțire, prezent pe tot terenul ca și azi în echipamentul conducătorului de joc, cu o detență și precizie la loviturile cu capul care-i atrăsese porecla „Simatoc”, după numele fostului internațional carmenist. Îl urmăresc, apoi, în formația pielariilor bucureșteni, alături de alți coechipieri — ajunși mai tîrziu, nume în lojile fotbalului nostru — Macri, Anatol, frații Smărăndescu, Călinoiu, Sirbu, Cioclea Pirvu.

Un timp după aceea, nu l-am mai întîlnit. Abandonase fotbalul.

— Cînd s-a întîmplat asta?

— În anul 1955, după un meci de pomină în care întîlneam, în campionatul Capitalei, în baraj, formația Flacăra. În prima partidă, încheiată cu rezultatul de 0—0 ratasem, în final, o lovitură de la 11 m și cu aceasta, victorial în cea de-a doua însă m-am revanșat printr-un gol înscris cu capul la un corner, gol care ne-a asigurat calificarea. Și acest succes, la realizarea căruia imi adusesem și eu contribuția, a însemnat preludiul unei ascensiuni pe care echipa mea a continuat-o pînă la promovarea în Divizia B. Fără mine, bineînțeles, care, îndrumat de profesorul Tr. Tomescu, m-am dedicat, după abandonarea activității competiționale, arbitrajului.

— Cu alte cuvinte ai rămas, totuși, mai departe în lumea fotbalului.

— Da. Dar luînd-o de la capăt ca în perioada uceniciei sportive. De fapt, o filieră mult mai riguroasă decît aceea ca jucător. Imi amintesc de primul meci rațional condus pe I.C.A.B., de anii grelelor încercări în campionatul orașensc, pînă în pragul celor dinții impliniri. În 1957 mi s-a incredințat primă „tușă” divizionară la Constanța, iar în 1962, pentru înfrîngerea arbitru de centru la o întîlnire de mare tradiție, Steaua-Rapid. De atunci și pînă astăzi mi-am înscris în palmaresul personal cîteva sute de partide divizionare, dintre care 30 numai derbi-uri bucureștene!

— O adevărată performanță, căreia ar trebui să-l adăugăm și albumul destul de bogat al unor amintiri de neuitat...

— „Curat” de neuitat, dacă mă gîndesc numai la cîteva dintre acelea care te fac să privești înapoi cu minie. De pildă, aceea de la Petroșani după un meci decisiv, Jiul—A.S.A. (0—0), cînd nemulțumirea unei părți a publicului pentru înscutul gazdelor m-au obligat să aștept în cabină căderea nopții ca să mă strecoz neobservat pînă la gară, unde am luat un tren spre Simeria. Și de aici acceleratul spre București, trecînd din nou prin Petroșani, unde pe peron mă căuta disperat, dar fără șanse, „grupul nemulțumitilor”. Sau la Baia Mare, cînd de-abia am reușit să scăpăm de furia celor care ne scoteau „tapi ispășitori” pe noi, arbitrii pentru proasta inspirație a antrenorului formației gazdă de a înlocui în min. 88 la scorul de 2—0 pentru Minerul, portarul titular Bay, cu rezerva sa, ceea ce a permis adversarului, în speță U.T.A., să egaleze în ultimele două minute de joc! În ceea ce privește capitolul „amintirilor plăcute” lista este mult mai mare și din cuprinsul ei aș vrea să remarc în mod deosebit, prin valoarea spectacolului și a spiritului de înaltă ținută sportivă al jucătorilor, finala Cupei României din anul 1969, Steaua — Dinamo, la sfîrșitul căreia mi s-a acordat și trofeul pentru cel mai bun arbitru al anului.

— Consideri asta cea mai mare satisfacție din activitatea de cavalier al fluierului?

— Nicl cea mai mare și nicl singura. Pentru că aș mai adăuga aici înscrierea mea pe lista F.I.F.A. și, mai recent, aprecierile elogioase și felicitările primite direct din partea lui sir Stanley Rous, la Atena, cu ocazia finalei Cupei Greciei, condusă de mine.

— Deci, nu intenționezi nicidecum să te mulțumești cu realizările de pînă acum. De aici și întrebarea firească „ce-ți dorești pentru cei patru ani care te mai despart de limita de vîrstă, care te va obliga să așezi fluierul în... cui?”

— Mai întîi, arbitraje bune, care să mulțumească spectatorii și echipele. Și odată cu aceasta, obținerea ecusonului F.I.F.A., visul cel mai îndrăzneț pe care sper să-l împlinesc.

Mihai IONESCU

„SIGUR, NU VOM RETROGRADA!”

În București, cartierul „Regie” este bine cunoscut de cei ce îndrăgesc activitatea fotbalistică. Fostul stadion C.A.M., actualmente „Politehnica”, a fost poarta de intrare în lumea mare a fotbalului românesc a multora dintre fotbalistii de vază. Dar să nu ne lăsăm furiați de amintiri de vorbe sfătoase ale mai vîrstnicilor iubitori ai fotbalului și să ancorăm mai aproape de anii noștri: din acest cartier, al „Regiei” s-au ridicat cîteva dintre fotbalistii care și azi activează în multe echipe. Dar să-i dăm cuvîntul unuia dintre ei:

— Eu stăteam pe str. Tutunului. Din „Tutunului” se face „Locotenent Dănescu”. Acolo locuiau cei trei frați Dumitriu. Împreună cu mine și cu frații mei, Ion, Petre și Marin, cu Ciornavă, Pascanu, Gherghina și actualul internațional Florian Dumitrescu de la U.T.A., care locuiau și ei în apropiere, ne întîlneam zilnic la C.A.M. Și jucam de cîmineata pînă seara, uitam de masă și de casă. Părintii știau unde ne aflăm și cînd dispăream prea mult timp, veneau direct la stadion după noi...

Cuvintele aparțin unui alt internațional este vorba de AUREL MANDOIU, de la Progresul Bucu., est, oaspete al „intimităților” din numărul de azi. Aurel a lovit pentru prima dată o minge cu piciorul aci, la „Regie”. A fost legitimat pentru prima dată — firese — tot în-

tr-una din echipele cartierului: Bere Grivita. Împreună cu Florian Dumitrescu. Era în anul de grație 1957, și cel ce se îngrijea atunci de destinul său fotbalistic era antrenorul Gheorghe Nuțescu, care a întrevăzut talentul său. La 15 ani juca în prima echipă Bere Grivita, la 17 ani antrenorul Nicolae Gorgorin îl aduce la echipa națională de juniori. Este prezent la turneul U.E.F.A. din Portugalia (1961) și face parte din echipa României care, în 1962 cîștigă, la București, titlul de cea mai bună echipă de juniori de pe continent.

— Și, de atunci, ce s-a mai întîmplat, Aurel Măndoiu?

— S-au întîmplat multe...

Dar fundasul Progresului, cel despre care antrenorii săi ne-au spus că ar merita tricoul național, stă pe gînduri, așa cum nu face pe teren cînd un atacant advers înaintează periculos. Stă pe gînduri. Pare că vrea să-și măsoare cuvintele. Pînă la urmă, completează fraza pe care o începuse:

— Adică deși am avut multe satisfacții pe terenul de fotbal, printre care foarte mare a fost aceea de a juca în marea echipă a C.C.A., alături de toate vedetele, de la portarii Voinescu și Toma și pînă la extrema stînga Tălaru, totuși decepțiile parcă au precum-pănit!

— Cum adică?

— Iată, am 27 de ani și pînă acum nu am jucat niciodată în prima reprezentativă. Am făcut parte din lot într-unul din turneele făcute în Brazilia, am jucat bine — nu numai după părerea mea, dar și a unora dintre antrenori, ea și a notelor primite de-a lungul turneului — și totuși n-am mai „prins” lotul. De curînd am fost selecționat în lotul olimpic, am luat parte la primele două trialuri, iar la al treilea... am fost omis. Unul din antrenorii de la lot era chiar antrenorul meu de la club...

— ...Unde ai media cea mai mare!

— Apoi, cînd Progresul a căzut în „B” ultima dată, mie mi s-a pus în spate retrogradarea: adică golul lui Badea ar fi pornit dintr-o pasă a mea. Or, realitatea este că în acea fază a existat un lanț al greșelilor. Eram deprimat, vroiam să plec de la Progresul, să semnez pentru Rapid. Dar nu aș fi avut drept de joc decît după o carantină de un an. Și mi-am zis că e mai bine să joc, să pun umărul împreună cu ceilalți la cîștigarea unui loc în Divizia A.

— Și ai reușit. Nu este asta o realizare?

— Desigur. Și nu este singura. Alții la C.C.A. cit și la Progresul am cunos-

AUREL MANDOIU

cut destule bucurii. Nu pot uita nici acum cit de frumoase se purtau cu mine vedetele de la C.C.A. Erau niște adevărați gentlemani, mă încurajau. În special Apolzan.

— Ce credeți despre Progresul?

— Sînt sigur că nu retrogradăm. Am încredere în echipă. Avem jucători valorosi, iar apărarea este, după părerea mea, una dintre cele mai bune din divizie. În schimb, atacul... Din cauza lui am pierdut acasă 4 puncte mari. Cu Petrolul și C.F.R. Timișoara...

Măndoiu — profil de efingie greacă — ar mai fi avut multe de spus. Dar îl aștepta acasă fiul său Lucian și soția sa, Elena...

Mircea TUDORAN

Este o curiozitate și aceasta, ca în sport, unde rigorile cifrelor, clasamentele, scorurile, ascund adesea drama, în sport unde înțelegim, evident, o saturație de asemenea operațiuni, totuși, finalul de an și începutul unui nou sezon să fie dominate de alte... clasamente și competiții ale cifrelor. Poate că tocmai relativitatea acestor tradiționale anchete, plebisците, referendumuri și mai știu eu ce inițiative, la hotarul dintre ani, le menține interesante și așteptate. Pentru că, spre deosebire de veritabilele campionate, ele folosesc termeni imaginari și subiectivi, criteriile diferă de la un organizator la altul și, în consecință, clasamentele lor reprezintă tot atâtea motive de contestație. Observația rămâne valabilă mai ales în cazul cînd tradiționalele inițiative din preajma Anului Nou au ca obiect jucătorii; cînd este vorba însă de echipe, cînd stabilirea unor ierarhii are ca punct de plecare, ca principal criteriu, REZULTATELE. VALOAREA REZULTATELOR, sigur că aici intervin citeva obligații izvorite din însăși esența ideii de sport și de întrecere.

Sub această jurisdicție, socotose eu, trebuie să se desfășoare operațiunile de fixare a poziției reprezentativelor de fotbal din Europa pe 1970. Fiindcă, despre această operațiune vrem să ne întrebăm în rîndurile care urmează. Marea majoritate a publicațiilor din continentul nostru publică această alegere a lor la sfîrșitul anului. Bucurîndu-se și de o vechime — record, clasamentul revistei „FRANCE FOOTBALL” este totdeauna așteptat cu mare interes și... comentat în aceeași proporție. Pentru prestigioasa publicație din Paris, clasamentul anului 1970 clasaază pe primul loc echipa Italiei, urmată de cele ale Repu-

blicii Federale a Germaniei, Angliei, Uniunii Sovietice și Suediei. Opiniile scrise sau spuse, se declară — aproape fără excepție — de acord cu această ordine. Singura contestație este selecționata suedeză. Cu ea, începe expunerea unui punct de vedere, și anume:

— clasamentul lui „France Football” rămîne la simplul limbaj al cifrelor. Ni se pare că el trebuia să păsească dincolo de acest limbaj, tocmai fiindcă este vorba de un clasament al VALORII echipelor europene în anul care a trecut. Și-atunci, alături de graul acestor cifre era bine să vorbească și: comparațiile între adversarii înfrinți de fiecare echipă; numărul de jocuri; locul UNDE s-au disputat aceste partide (cite pe teren propriu, cite în deplasare) și în sfîrșit, ca un element principal, totalmente neglijat, CARACTERUL jocurilor (oficial — de competiție — sau amical).

Neglijarea ultimului criteriu a făcut ca ÎNTRE ECHEPELE CARE AU AJUNS ÎN TURNEUL FINAL AL CAMPIONATULUI LUMII și celelalte, clasamentul să nu facă nici o deosebire. Nu ne alăturăm nici principiului folosit de confratele Pier Cesare Baretti, de la „TUTTOSPORT” din Torino care își prezintă clasamentul pe două grupe absolut distincte, cum veți vedea în finalul comentariului nostru: grupul de frunte al clasamentului este compus, în exclusivitate, din selecțiile europene prezente în Mexic, în continuare fiind clasate pe baza rezultatelor, restul reprezentativelor.

Revenind la clasamentul „FRANCE FOOTBALL”, cred că o îmbinare între concluziile palmaresului pe 1970 și cele deduse

din VALOAREA acestui palmares ar fi dus la un clasament mult mai realist, mai echitabil. Altfel, s-a ajuns la cazuri ca acestea: echipa SPANIEI ocupă locul 6 în clasamentul publicației franceze deși:

— a susținut — în tot cursul lui 1970 — numai CINCI meciuri, toate amicale: PATRU dintre ele au avut loc PE TEREN PROPRIU. Iar trei dintre adversare nici nu sînt echipe de primul pluton european (Grecia, Elveția, Irlanda de Nord).

În schimb, echipa Cehoslovaciei joacă NOUA meciuri dintre care ȘAPTE în deplasare, trei dintre ele la Campionatul Mondial, cu adversare faimoase ca Brazilia și Anglia, deține — în mod oficial — unul dintre primele 16 locuri ale clasamentului lumii). În ordinea lui „France Football” o găsim pe locul 17! Optica aceasta lovește și reprezentativa României, trecută pe locul 12 în clasamentul redacției pariziene. Înaintea sa înfrînți reprezentative ca: Scoția (doar PATRU meciuri în tot cursul anului 1970 dintre care TREI pe teren propriu); Franța (ȘAPTE jocuri în palmares, ȘASE amicale, patru pe teren propriu); Ungaria (ȘAPTE meciuri în program, trei pe teren propriu, unul singur oficial!). În vreme ce programul selecției României a cuprins ZECE înfrînți, PATRU dintre ele în competiții oficiale („Campionatul mondial” și „Campionatul Europei”), și doar DOUA înfrînți pe teren propriu.

Am făcut aceste observații nu numai din dorința de a ne exprima dezamăgirea pentru locul acordat selecției noastre (pentru că nu numai ea este dezavantajată de criteriile care au delimitat clasamentul lui F. F.), ci și

cu scopul de a accentua asupra ideii că un asemenea clasament, al VALORII, nu se poate limita — cum o mai spunem — numai la simpla expresie a rezultatelor, ci trebuie să considere, în egală măsură, potențialul adversarului, caracterul meciului și locul unde a avut loc. Pentru că, spre deosebire de un campionat regulat, cu o programare egală a partidelor (acasă și în deplasare) și a adversarilor (aceiași pentru fiecare formație), activitatea internațională nu poate oferi aceste legi de regularitate și obiectivitate. Tocmai de aceea, în noianul de partide — angajate adeseori întâmplător și, efectiv, amical — trebuie să găsim linia logicii și a echitabilității, prin criterii și comparații suplimentare care să ducă cit de cit (rezultat absolut, unanim acceptat, este imposibil să se obțină!) la așezarea echipelor pe locul determinat de VALOARE.

Eftimie IONESCU

CLASAMENTE DIVERSE ȘI DE PRETUTINDENI

„FRANCE FOOTBALL” — PARIS

1. ITALIA; 2. R. F. a Germaniei; 3-4. Anglia și Uniunea Sovietică; 5. Suedia; 6. Spania; 7. R. D. Germană; 8-11. Scoția, Franța, Ungaria, Iugoslavia; 12-14. Olanda, ROMANIA, Elveția; 15-18. Țara Galilor și Polonia; 17. Cehoslovacia; 18. Bulgaria; 19-20. Austria și Belgia; 21. Norvegia; 22. Danemarca; 23. Finlanda; 24. Irlanda (Eire); 25-26. Grecia și Malta; 27. Luxemburg; 28. Irlanda de Nord.

NECLASATE: Albania, Cipru, Islanda, Portugalia și Turcia.

„TUTTOSPORT” — TORINO (clasament întocmit de PIER CESARE BARETTI)

1. ITALIA (locul doi în „Cupa Jules Rimet”); 2. R. F. a Germaniei (locul trei în „Cupa Jules Rimet”); 3-4. Anglia și Uniunea Sovietică (ajunse în sfîrșitul de finală ale „Cupelor Jules Rimet”); 5-9. ROMANIA (ajunsă în sfîrșitul de finală ale „Cupelor Jules Rimet”); Cehoslovacia (același criteriu); Suedia (același criteriu); Belgia (același criteriu); Bulgaria (același criteriu); 10. Ungaria; 11. Polonia; 12-13. R. D. Germană și Irlanda de Nord; 14-17. Grecia, Iugoslavia; Scoția; Olanda; 18-20. Franța; Spania; Austria; 21-22. Elveția; Danemarca; 23. Portugalia; 24. Norvegia; 25. Finlanda; 26. Irlanda (Eire); 27-30. Țara Galilor; Turcia; Cipru; Luxemburg.

NECLASATE: Malta, Albania, Islanda.

„SPORT” — BELGRAD

În baza unei anchete printre numeroși ziaristi din Euronă, există ziar a alcătuit un clasament (pe punctele obținute de fiecare) al celor mai bune reprezentative din Europa în 1970. Clasamentul se prezintă astfel:

1. ITALIA 70 p.; 2. R. F. a Germaniei 59 p.; 3. Anglia 48 p.; 4. U.R.S.S. 27 p.; 5. Spania 6 p.; 6. Iugoslavia 5 p.; 7-8. ROMANIA și R. D. Germană 4 p.; 9. Scoția 1 p.

Un ziar austriac a făcut un sondaj în urma căruia a stabilit cele mai bune 6 echipe naționale din lume:

1. BRAZILIA; 2. Italia; 3. R.F. a Germaniei; 4. Anglia; 5. Uruguay; 6. U.R.S.S.

A.C. MILAN — LA 70 DE ANI

A. C. Milan, campioană a Italiei de nouă ori, cîștigătoare și a „Cupelor Intercontinentale”, a împlinit 70 de ani de existență. Clubul milanez a devenit în acest timp mai mult decît o simplă echipă, o adevărată instituție, de care se leagă multe speranțe ale „calcio”-ului italian.

Cu acest prilej, publicăm cîteva impresii trimise redacției de cititorul L. STOICESCU, care a vizitat clubul din Milano

„Înfrînt la începutul secolului nostru, clubul A. C. MILAN este sinonim cu pionieratul fotbalului peninsular, care a dobîndit, de-a lungul celor șapte decenii, o fecundă și puternică tradiție, la edificarea căreia au contribuit, deopotrivă, nume prestigioase de jucători, o conducere fermă, dar și entuziasmul tifozilor, organizați în zeci de cluburi în toate orașele Italiei, ca și în Elveția, Franța, R. F. a Germaniei, Ungaria, Japonia, Malta, cele două Americi, pînă în Congo... Numai în orașul Milano activează cinci cluburi de suporteri!”

Un album de o mare artă în execuție ne-a fost oferit de conducerea clubului. Președintele, dr. Franco Carraro, cucerește prin tinerețea sa, dar și prin marea competență dovedită pe plan organizatoric. Antrenorul Nereo Rocco, simbioză de elan latin și calm englezesc, ca și directorul de presă al clubului, Toni Bellocchio, ne-au condus să vizităm birourile sediului din Via Turatii 12 și baza proprie din orașul Milanello, cu vaste săli de consiliu, de lectură, de restaurant, bar, biliard, tenis de masă etc. și cu numeroase terenuri. Ei ne-au vorbit apoi despre istoria lui A. C. Milan, ce se confundă, de fapt, cu istoria fotbalului italian contemporan, scrisă în continuarea vechiului joc al Renașterii, „dalla al calcio”.

Împreună cu Internaționala, A. C. Milan a urcat an de an treptele afirmării în fotbalul italian, dar și în cel european, datorită unui mînaunchi de jucători care, în aceste decenii, și-au înțeles misiunea în mod desăvîrșit și al căror nume a rămas adînc gravat în memoria tuturor iubitorilor „calcio”: Santagostino, Compiani, Carmignato, Perversi, Barzan, Buffon, Bonizzoni, Bergamaschi, Meazza, Maldini (actualmente în serviciul tehnic al clubului). Pentru consolidarea echipei, conducerea din anul 1945-1968 au făcut apel și la „strănerii” și

ca: Puricelli, Nordahl, Liedholm, Greaves, Germano, Hamrin, Angelillo, Schnellinger, Combi.

Lotul actual al clubului este format din jucători, dintre care unii au nume cunoscute astăzi în lumea întreagă: portari — Cudicini, Vecchi și Belli; fundași — Anquilletti, Schnellinger, Rosato, Zignoli, Maleda, Trapattoni, Riva, Cattaneo; mijlocași — Rivera, Bissolati, Benetti, Casone; atacanți — Prati, Combi, Roggioni, Villa, Pina. Mulți dintre ei fac

parte din „squadra azzurra”, iar Schnellinger a fost cel care în Mexic a egalat, în ultimul minut al partidelor, aducînd „prelungirile” pentru... reprezentativa R. F. a Germaniei, în care lupta împotriva capitanului său de la A. C. Milan, Rivera.

Acesta este clubul care a purtat culorile roș-negru pe cele mai renumite stadioane europene și a fost un demn reprezentant al fotbalului continentului nostru în confruntarea cu soccerul sud-american.

Prati, autorul celor trei goluri ale milanezilor în partida cu Verona (A. C. Milan—Verona, 3-0)

INTERVIU CU RADENKOVICI ÎN FAȚA UNUI... BUTOI CU BERE

„Fabrica de magnetofoane „Uher” din München. După ce vizitează atelierele mai importante ale acestei celebre uzine, fotbalistul de la F. C. Argeș sînt invitați la o gustare, la cantina uzinei. Ca niște oaspeți de seamă ce sînt, sportivii români sînt înfrînți de o orchestra a fabricii care interpretează melodii specifice locului. Orchestranții, cu recunoșterea lor palării verzi și cu pene de struț, dau culoare reuniunii. Se rostesc cuvinte frumoase, se împart insigne și moștre ale celebrelor halbe mîcheneze de bere. Pentru umplerea lor stă la dispoziție un... butoi plin. Dar conducătorul fabricii, cel care întîmpinase echipa din Pitești, spune în glumă: „Poți fi cel mai bun conducător bavarez, dar dacă nu știi să desluși un butoi cu bere, pierzi toate volurile!” — Și-l invită, pentru oficierea ceremoniei, pe un bărbat înalt, bine făcut, cu părul puțin sur, care stătuse mai deoparte. Și-l rostește numele: „Radenkovici!”

Așadar, acesta este celebrul poetar iugoslav PETAR RADENKOVICI, cel care mai bine de zece ani a apărut cu lămurile formației München 1860. Și după ce „Radi” dovedește o îndeminare deosebită în desfundarea butoiului și umplerea haibelor, îl atacăm cu cîteva întrebări. Deci:

— Care a fost cea mai frumoasă amintire a dv. de pe terenul de fotbal?

Radenkovici stă un timp pe gînduri, parcă ar vrea să aleagă pe cea mai frumoasă dintre cele mai frumoase. Este și normal pentru că într-un sfert de veac de activitate fotbalistică, din care aproape 20 de ani petrecuți în mijlocul celor mai buni fotbaliști din Iugoslavia și apoi din R.F. a Germaniei, mul-

te i s-au întîmplat u-nui jucător de valoare lui, de zeci de ori internațional. Într-un fir-zu, răspunde:

— Cea mai mare satisfacție? Cred că finala olimpică disputată în 1956 la Melbourne, în compania reprezentativei sovietice, cînd Iugoslavia, învinsă, a obținut medaliile de argint. Veți spune: cum de cea mai frumoasă amintire a mea nu este legată de vreo medalie de aur, ci de argint? Dar atît de mult mi-a plăcut turneul olimpic din Australia, atmosfera de acolo, înclăt am rămas cu cea mai frumoasă amintire, și aceea medalie de argint, cucerită în țara cangurilor, este pusă la loc de cinste în „panoplia” mea de distincții sportive cucerite de-a lungul anilor.

— Dar cea mai mare decepție?

— Tot cea mai mare? Întreb pentru că sînt două: prima — necalificarea echipei țării mele, Iugoslavia, pentru Campionatul mondial din Mexic. Nici acum nu pot să-mi dau seama cum s-a întîmplat așa ceva, pentru că cunosc valoarea fotbalului practicat la noi acasă, extraordinara dezvoltare pe care a luat-o acest sport în Iugoslavia. Cea de-a doua este legată de anul 1966, de ediția anterioară a întrecerii celor mai bune echipe din lume. Și anume, înfrîngerea suferită pe Wembley, nemeritată și neregulamentară după părerea mea, de formația R.F. a Germaniei, în finală, în fața Angliei. E vorba de golul acela, știți dv. Ca fost portar îmi pot da perfect de bine seama că traiecto-

ria aceluia balon buclucas nu putea nicidecum să treacă prin poartă. Dar așa a vîdit Dienst, arbitrul.

— Ați vizitat și România. Vă mai amintii ou ce prilej?

— Desigur, deși „eu-mi mai aduc aminte cu precizie anul. Dar am fost cu echipa mea de club, B.S.K. Belgrad și am înfrînți pe C.C.A., la Bucoaresti. În echipa românească jucau Constantin Alexandrescu. Mi-aduc aminte că am cîștigat cu 3-2 după un meci frumos.

— Pentru că a venit vorba de fotbalistii români: ați urmărit evoluția lor în Mexic?

— Firește. Sincer să fiu însă, mă așteptam ca după cîștigarea unei serii atît de puternice, în care jucau medaliile de bronz de la Londra, echipa Portugaliei, și una din abonatele tururilor finale, formația Elveției, mă așteptam ca, în Mexic, românii să aibă un cuvînt mai greu de spus. E drept, nu cunosc condițiile în care s-a jucat acolo, dar cred că mai multă hotărîre și mai multă încredere în forțele proprii, ar fi adus României rezultate mai bune și poate chiar un loc în primele opt. Sînt convins că jucătorii dv. pot mult mai mult decît au arătat la Guadalajara.

— O ultimă întrebare domnule Radenkovici...

— Spuneți-mi, direct Radi! Așa sînt obișnuit.

— Radi, fii amabil, spune-mi dacă o mare echipă de fotbal din trecut, mă refer la ultimii 15-20 de ani, ar fi rezistat azi la un turneu de țîria celui din Mexic.

— E foarte greu de răspuns. Ca o echipă de

fotbal să aibă astăzi succes într-o mare competiție, trebuie să fie o adevărată mașină. O mașină cu o sursă de „mecanici”, „îngrijitori”, care să folosească cel mai bun „carburant”, cel mai bun „ulei” etc. Din cauza asta mi se pare că azi fotbalul a devenit mult prea profesional. În tinerețea mea — zic „tinerețe” deși nici eu nu sînt bătrîn, am 36 de ani și pînă în mai 1970 am apărut meci de rînd poartă lui München 1860 — exista mai multă euforie, se puneau mai multe înimă în tot ce făceau pe terenul de sport. Acum totul este parvă prea cronometrat, prea dirijat spre performanță cu orice chip. Cine știe unde va ajunge fotbalul anului 2000?

T. M.

„CONTABILITATE SPECTATORI“

LA „EL MUNDIAL“

Comitetul de organizare a celei de-a IX-a ediții a C.M. din Mexic a comunicat zilele trecute numărul exact al spectatorilor care au luat parte la cele 32 de întâlniri disputate. În total s-a înregistrat un număr de 1673 975 de spectatori-plătitori, ceea ce duce la o medie de 52 311 pentru fiecare meci. Publicul cel mai numeros l-a avut echipa Uniunii Sovietice la ale cărei cinci meciuri au asistat în total 388 485 de spectatori-plătitori; iar întâlnirea care a atras cel mai mare număr de spectatori a fost nu finala, ci cea care a opus în optimă reprezentativă Mexicului și Belgiei unde s-au înregistrat 108 192 de plătitori, lucru explicabil prin caracterul decisiv al meciului (calificarea în sferturile de finală). În ordine imediată se situează întâlnirile Mexic — U.R.S.S. și finala Brazilia — Italia care au atras 107 160 și, respectiv, 107 492 de plătitori. Ordinea primelor șapte echipe la ale căror meciuri au asistat cel mai mare număr de spectatori ar fi următoarea: U.R.S.S. 388 485, Brazilia 380 441, Mexic 345 261, Uruguay 320 539, Italia 289 998, R.F.G. a Germaniei 273 731 și Anglia 190 062. De remarcat că în imediată apropiere a Angliei se află și țara noastră, la ale cărei întâlniri au asistat 158 182 de spectatori-plătitori, ceea ce revine la o medie de meci de 52 727 de plătitori, superioră mediei generale, lată care a fost numărul exact de spectatori la fiecare dintre cele 32 de întâlniri cîte a comportat turnul final.

GRUPA

CIUDAD DE MEXICO

Mexico — U.R.S.S.	107 160
Belgia — El Salvador	92 205
U.R.S.S. — Belgia	95 261
Mexico — El Salvador	103 058
El Salvador — U.R.S.S.	108 879
Mexico — Belgia	108 192

GRUPA a II-a

PUEBLA ȘI TOLUCA

Uruguay — Israel	20 654
Italia — Suedia	13 433
Uruguay — Italia	29 968

Suedia — Israel	9 624
Suedia — Uruguay	18 163
Italia — Israel	9 890

GRUPA a III-a

GUADALAJARA

România — Anglia	50 560
Cehoslovacia — Brazilia	52 897
România — Cehoslovacia	56 818
Brazilia — Anglia	86 843
Brazilia — România	50 804
Cehoslovacia — Anglia	49 292

GRUPA a IV-a

LEON

Peru — Bulgaria	13 765
Maroc — R.F.G.	12 942
Peru — Maroc	13 537
R.F.G. — Bulgaria	12 710
R.F.G. — Peru	17 875
Maroc — Bulgaria	12 299

SFERTURILE DE FINALA

La Ciudad de Mexico:	
Uruguay — U.R.S.S.	96 085

La Toluca:	
Italia — Mexic	26 851

La Guadalajara:	
Brazilia — Peru	54 233

La Leon:	
Anglia — R.F. a Germaniei	23 357

SEMIFINALELE

La Ciudad de Mexico:	
Italia — R.F. a Germaniei	102 444

La Guadalajara:	
Brazilia — Uruguay	61 261

FINALA PENTRU LOCUL 3-4	
R.F.G. — Uruguay	104 403

FINALA PENTRU LOCUL 1-2	
Brazilia — Italia	107 412

„ECHIPA FRANȚEI

MI-A DESCHIS

OCHI“

RICO

Robert Rico nu este un fotbalist superstitios. Totuși, adevărul este, că vineri 15 noiembrie va rămâne profund îndepărtat în memoria sa. Este ziua cînd G. Boulogne a făcut apel la el și i-a acordat șansa de a juca extremă stînga în echipa națională pe stadionul Heysel din Bruxelles, contra Belgiei. Doctorul Derrien a fost prima persoană care i-a spus să vină cu orice, chiar cu diligență, la Saint Malo, pentru a se pregăti să-l înfrunte pe fotbalistul belgian. Peste cîteva ore, el se afla în stîlul echipei naționale, în stăruina sus-amintită. Chiar cînd a ajuns acolo, el tot mai credea într-o glumă deplasată a doctorului. Deși se gîndise demult la un eventual debut în echipa națională, recent, abandonase orice speranță. Sosit la Saint Malo, el a fost înclinat de primirea făcută de noii coechipieri, deși nu cunoștea bine dintre ei decît pe Louis Floch. Imediat după sosire, Boulogne i-a arătat tactica pe care trebuie s-o adopte în acest meci: să ajute atacanții centrali și în același timp să dea „o mîna de ajutor“ și mijlocașilor. Indicațiile au fost respectate cu strictețe. „A intra dintr-o dată, nevinovat — declara Rico după meci — în echipa Franței, creează probleme psihologice deosebite. Mi-am dat seama că nu-l totuna să joc la echipa de club — Rennes — și în echipa națională. La sfîrșitul jocului mi-a fost tare greu să fac confidente despre joc unor oameni pe care nu-i cunoșteam decît de 48 de ore“. Sincer, modest, realist, Robert Rico a adăugat însă: „Echipa Franței mi-a deschis ochii. După patru zile de la debut, echipa mea Rennes, a jucat cu Benfica, meci în care eu am evoluat mediu, Jean Prouff, care mă cunoaște bine, știa că merit eu prisoșință avertisment, pentru că nu știu să deosebesc un meci care a avut loc, de altul care se dispută“. Extrema stînga a lui Rennes n-a jucat senzațional în meciul cu Belgia dar selecționerul s-a declarat satisfăcut de evoluția debutantului său, și-l consideră pe acesta rivalul lui Bereta, în echipa națională. Dîndu-și seama de posibilitățile sale, Robert Rico știe foarte

bine că pentru a se menține în echipa națională trebuie să-și dovedească și mai departe valoarea, prin jocuri bune făcute la echipa de club.

SECVENȚE FOTBALISTICE ASIATICE

„EPIDEMIA“ SE INTINDE

Dacă n-o face sub forma sa clasică, cu echipe de cîte 11 jucători, fotbalul reușește să cucerească tot mai mulți practicanți și cu jocul redus, așa-zisul „mini-fotbal“, pe terenuri de dimensiuni reduse și cu echipe formate din mai puțin jucători. Așa cum se întîmplă în Hong-Kong, de pildă, în marele port asiatic, unde 5 milioane de locuitori trăiesc înghesuși pe un teritoriu minuscule, fotbalul în 5 face furori la ora actuală. Ingenioși, cum sînt, localnicii au reușit să rezolve marea problemă a spațiului. Pentru că amenajarea unor terenuri normale nu era posibilă, ei au recurs la micile terenuri virane (nici ele prea numeroase) și au început să dezvolte fotbalul redus. Și au reușit în așa fel încît ultimele cifre statistice arată că astăzi activează nu mai puțin de 3 000 de echipe „reduse“ cu peste 45 000 de jucători! Meciurile lor sînt urmărite de asistențe imense, iar pe tușă se angajează... parluri formidabile.

Acest fotbal redus a cucerit și pe tinerii din... vechi. La Macao, „mini-fotbalul“ a intrat și aici în gus-

tul iubitorilor balonului rotund. Jocurile în 5 sînt tot mai numeroase. Mai mult chiar, se încropește și o activitate internațională. După cum relatează ziarul „L'Equipe“ din Paris, au loc cu regularitate partide între selecționatele Hong-Kong și Macao, completînd astfel — cum se exprima un ziarist francez — folclorul sportiv sud-asiatic. Întîlnirile acestea, care atrag zeci de mii de spectatori, au loc pe hipodromul „Hong-Kong Happy Valley“ și o peluză similară din Macao.

FOTBAL IN... JUNGLA!

Evenimentul este înregistrat în R. D. Vietnam. Motivul este lesne de înțeles. Starea de război nu îngăduie desfășurarea normală a activității fotbalistice, dar nici n-o întrerupe. Ea continuă, chiar sub forma unui campionat național, la care participă 16 echipe, după cum a constatat un redactor al lui „Nepport“ din Budapesta, cu meciuri disputate în junglă. Și, pentru că în aceste condiții echipele nu dispun de suficient echipament, ba uneori le lipsesc complet mingile, ele și le confecționează din pneuri uzate.

PANORAMIC

FOTBALUL MONDIAL ÎN 1970

1.

Anul recent încheiat s-a dovedit unul dintre cele mai bogate în meciuri internaționale, susținute de-a lungul și de-a latul meridianelor și paralelor, totul culminînd cu marea întrecere din Mexic, a celor mai bune formații din lume. O activitate internațională atît de intensă se

cerea reluată, discutată, prezentată, mai ales în paginile unei reviste de specialitate. Tocmai de aceea, cu numărul de față, începem publicarea — în limita posibilităților informaționale — tuturor partidelor disputate între 4 ianuarie 1970 și 30 decembrie 1970 numai între reprezentativele naționale A. După prezentarea meciurilor, citeva comentarii, clasamentele revistei „Fotbal“ pe 1970 și o avanpremieră a activității din 1971.

Abrevieri: (A) = meci amical; (C. Af) = Cupa Africii

IANUARIE

● 4 — La Valletta: MALTA — LUXEMBURG 1-1 (0-1) (A)

● AU MARCAT: N. Hoffmann (L), Cini (M).

● MALTA: Mizzi — Privitera, Mallia, Vassallo, Camilleri, Denia, Cocks, Cini, Arpa (Theobald), Aquilina, Borg.

● LUXEMBURG: Stendebach — R. Schmitt, Flenght, Leszczynski, J. Hoffmann, A. Schmitt, Scharitz, Dublin, N. Hoffmann, Cardoni, Kirchens.

● ARBITRU: D'Agostini (Italia); 11 000 spectatori.

● 14 — Londra: ANGLIA — OLANDA 0-0 (A)

● ANGLIA: Banks — Newton, J. Charlton, Cooper, Hunter, Lee, Peters, Bell, Jones, B. Charlton, Jan Moore.

● OLANDA: Van Beveren — Drost, Israel, Fickenroek, Anvoerder, Kool, J. Reinder, Van Dick, Cruift, Van Hanegem, Kaiser.

● ARBITRU: H. Siebert (R. F. G.); 83 000 spectatori.

● 23 — Tel Aviv: ISRAEL — OLANDA 0-1 (0-1) (A)

● A MARCAT: Prokamp.

● OLANDA: Treytel — Drost, Israel, Strik, Kool, Jansen, Mulder, Phalplatz, Prokamp, Van Dick (Neeskens), Wery.

● ISRAEL: Vissoker — Schwager Rosen, Schuruk (Vollach), Bello, Rom (Rosenthal), Spiegel, Schum (Talbi), Feygenbaum, Bar, Primo.

● ARBITRU: C. Hărbulescu (România); 20 000 spectatori.

FEBRUARIE

● 6 — Khartum: SUDAN — ETIOPIA 3-0 (1-0) (C. Af.)

● AU MARCAT: Gagarine, Hasabu, Djacksa.

● SUDAN: Aziz — James, Koka, Amim, Samir, Izeldeen, Santo, Isaid, Gagarine, Djacksa, Hasabu.

● ETIOPIA: A. Groetachev — Bakresson, Asfaw, Berche, Afework, Luciano Vassalo, Fesseha, Ingda, Mengistu, Italo Vassalo, Shewangzaw.

● ARBITRU: Faber (Guinea).

● 6 — Khartum: CAMERUN — COASTA DE FILDEȘ 3-2 (0-2) (C. Af.)

● AU MARCAT: Pokou — 2 (C. F.), Koum — 2. Ndoga (C).

● CAMERUN: Atangana — Evou, Essomba, Owona, Moukoko, Tsebo, Abossolo, Bassanguen, Moutho, Koum, Ndoga.

● COASTA DE FILDEȘ: Fanny — Obrou, Wawa, Guegnery, Akran, Kallet, Bazo, Gnahore, Pokou, Lorougnon, (Lossen), Tahl.

● ARBITRU: Mostafa (R.A.U.).

● 7 — Wad Madani (Sudan): GHANA — CONGO (KINSHASA) 2-0 (2-0) (C. Af.)

● A MARCAT: Owusu — 2.

● GHANA: Mensah — Boye, Mingle (Mango), Eshun, Acquah, Gharthey, Sunday, Foley, Jones, Owusu, Malik.

● CONGO (K): Kazadi — Likimba, Bwanga, Katumba, Mukombo, Kidumo, Kibonge, Mokill, Kalonge (Saidi), Kembo, Kakoko (Mayanga).

● ARBITRU: Obeld (Sudan).

● 7 — Wad Madani: R.A.U. — GUINEEA 4-1 (2-1) (C. Af.)

● AU MARCAT: Abugreisha — 2, Riad, Chadli — pen. (R.A.U.), Soriba — pen. (G).

● R.A.U.: Mokhtar — Siagi, Darwiche, Bobou, Hani, Riad (Chawki), Chahta, Basri, Abugreisha, Chadli, Farouk.

● GUINEEA: Mamady — J. Bougorna, Keita, Soriba, S. Coude, K. Sorry, Cherif, Tollo, Kandia, P. Sorry, Maxime.

● ARBITRU: Tesfaye (Etiopia).

● 8 — Khartum: CAMERUN — ETIOPIA 3-2 (2-1) (C. Af.)

● AU MARCAT: Moutassie, Manga — 2 (C). Mengistu, Geremew (B).

● CAMERUN: Atangana — Evou, Essomba, Owona, Moukoko, Bassanguen, Tsebo, Montasie, Abossolo, Manga, Ndoga.

● ETIOPIA: G. Selasse — Afework, Bakresson, Berche, Gezahegn, Fesseha, Guetatchew (H. Gaber), Geremew, Mengistu, Shewangzaw, Eugedawork.

● ARBITRU: Quarshie (Ghana).

● 8 — Khartum: COASTA DE FILDEȘ — SUDAN 1-0 (0-0) (C. Af.)

● A MARCAT: Tahl.

● COASTA DE FILDEȘ: Fanny — Wawa, Akran, Guegnery, Diagou, Kallet, Bazo, Gnahore, Pokou, Yoro (Lossen), Tahl.

● SUDAN: Aziz — James, Koka, Amim, Samir, Izeldeen, Santo (Awad), Isaid, Gagarine (Buskra), Djacksa, Hasabu.

● ARBITRU: Mahomet (Congo-K).

● 9 — Lima: PERU — ROMANIA 1-1 (0-1) (A)

● AU MARCAT: Lucescu (R), Cubillas (P).

● PERU: Sartor — Campos, P. Gonzalez, Chumplitaz, Salinas, Castanedo (Soluda), Cruzado, Baylon (A. Segarra), Leon, Cubillas, Gallardo.

● ROMANIA: Răducanu — Sătmăreanu (Dumitru, Lupescu), Hălmăgeanu, Dinu, Mocanu, Dumitru (Domide), Nunweller VI, Neagu, Dobrin, Dumitrache, Lucescu (Domide).

● ARBITRU: C. Orozco (Peru).

● 9 — Wad Madani: CONGO (K) — GUINEEA 2-2 (0-1) (C. Af.)

● AU MARCAT: P. Sorry, Kolev — pen. (G), Kalonzo — pen. Mungameni (C-K).

● CONGO (K): Kazadi — Likimba, Mange, Katumba, Mukombo, Saidi (Muamba), Kibonge, Mungamuni, Kalonzo, Tschibangu, Tschinabu (Kakoko).

● GUINEEA: Camara — Jacob, Argene, Kolev, C. Sekou, S. Binkil, E-dente, Kandia, P. Sorry, Cherif, Maxime.

● ARBITRU: Koudou (C. de Fildeș).

● 9 — Wad Madani: R.A.U. — GHANA 1-1 (0-0) (C. Af.)

● AU MARCAT: Jones (G), A. Razek (R.A.U.).

● R.A.U.: Mokhtar — Siagi, Darwiche, Bobou, Hani, Chawki, Chata, Basri, Abugreisha, Chadli (A. Razek), Farouk.

● GHANA: Mensah — Boye, Mango, Eshun, Acquah, Gharthey, Sunday, Foley, Jones, Owusu, Malik.

● ARBITRU: Kandem (Camerun).

● 10 — Khartum: COASTA DE FILDEȘ — ETIOPIA 6-1 (2-1) (C. Af.)

● AU MARCAT: Pokou — 5, Lossen (C. F.). Mengistu (E).

● COASTA DE FILDEȘ: Fanny — Wawa, Akran, Guegnery, Diagou,

Kallet, Bazo, Gnahore, Pokou, Lossen, Tahl.

● ETIOPIA: Amedemcael — Afework, Bakresson, Berche, Gezahegn, Fesseha, Guetatchew, Gemil, Mengistu, Shewangzaw, Teheste.

● ARBITRU: Boukhili (Maroc).

● 10 — Khartum: SUDAN — CAMERUN 2-1 (2-1) (C. Af.)

● AU MARCAT: Djacksa, Bushra (S), Tsebo (C).

● SUDAN: Aziz — James, Amim, Samir, Magmeldin, Bushra, El Besheir, Bushara, Djacksa, Hasabu.

● CAMERUN: Atangana — Evou, Neud, Owona, Moukoko, Bassanguen, Tsebo, Moutho, Abossolo, Koum, Ndoga (Manga).

● ARBITRU: Nkom (Senegal).

● 11 — Sevilla: SPANIA — R.F.G. 2-0 (2-0) (A).

● A MARCAT: Arieta — 2.

● SPANIA: Iribar, — Sol, Gallego, Costas, Fladio Arieta, Violela, Uriarte, Amancio, Garate, Jojo.

● R. F. G.: Manglitz — Vogts, Weber, Schultz, Schnellinger, Haller, Netzer, Libuda, Müller, Seeler, Grabowski.

● ARBITRU: R. Vigliani (Franța).

● 11 — Wad Madani: CONGO (K) — R.A.U. 0-1 (0-0) (C. Af.)

● A. MARCAT: Abugreisha.

● R.A.U.: Mokhtar — Siagi, Darwiche, Bobou, Hani, Chawki, Chahta, Farouk, Abugreisha, Basri, A. Razek.

● CONGO (K): Kazadi — Mange, Katumba, Bwanga, Mukombo, Saidi, Kidumo (Kabcia), Mungamuni, Kalonzo, Kakoko, Tschinabu.

● 11 — Wad Madani: GHANA — GUINEEA 1-1 (0-1) (C. Af.)

● AU MARCAT: S. Amara (Gu.), Owusu — pen. (Gh.).

● GHANA: Mensah — Boye, Manego, Eshun, Acquah, Gharthey, Sunday, Foley, Jones, Owusu, Malik.

● GUINEEA: Morlage — Argene, Kolev (Bouga), Jacob, C. Sekou, Zito, Tollo, P. Sorry, S. Amara, Cherif, Maxime.

● ARBITRU: Khalif (Algeria).

● 14 — Khartum: SUDAN — R.A.U. 2-1 (0-0, 1-1) (C. Af.)

● AU MARCAT: Isaid, Hasabu (S), Chazli (R.A.U.).

● SUDAN: Aziz — James, Magmeldin, Amim (El Sir), Izeldeen, Bushra, Isaid, Bushara, Djacksa, Hasabu.

● R.A.U.: Mokhtar — Siagi, Darwiche, Bobou, Hani, Chawki (A. Razek), Chahta, Riad, Abugreisha (Chazli), Basri, Farouk.

● ARBITRU: Khelifi (Algeria).

● 14 — Khartum: GHANA — COASTA DE FILDEȘ 2-1 (1-0, 1-1) (C. Af.)

● AU MARCAT: Sunday, Malik (G), Lossen (C. F.).

● GHANA: Mensah — Boye, Mingle, Eshun, Acquah, Gharthey, Sunday, Yankey, Jones, Owusu, Malik.

● COASTA DE FILDEȘ: Fanny — Obrou, Akran, Guegnery, Diagou, Kallet, Bazo, Yoro, Pokou, Lossen, Tahl.

● ARBITRU: N'GOM (Senegal).

● 14 — Lima: PERU — U.R.S.S. 0-0 (A)

● PERU: Rubinos — Campos, De la Torre, Chumplitaz, Salinas, Challe, Cruzado, Baylon, Leon, Cubillas, Gallardo.

● U.R.S.S.: Rudakov — Djodjuasvili, Șesternev, Hurilava, Lovcev, Serebrennikov, Muntean, Asatiani, Bișevet, Gherșkovic, Nodia.

● 42 000 spectatori.

● 15 — C. de Mexico: MEXIC — BULGARIA 1-1 (1-0) (A)

● AU MARCAT: Diaz (M), Marakinov (B).

● MEXIC: Calderon — Galindo, Perez, Munguia, Pena, Guzman, Bustos (Horacio), Gonzalez, Fragozo (Borja), Diaz (Basaguren), Padilla (Cisneros).

● BULGARIA: Simeonov — Șalamanov (Galdarski), Aladov, Bonev, Dimitrov, Jeev, Marinov (Marashev), Penev, Asparuhov, Iakimov, Dermendiev.

● 70.000 spectatori.

● 16 — Khartum: SUDAN — GHANA 1-0 (1-0) (C. Af.)

● A MARCAT: Hasabu.

● SUDAN: Aziz — El Sir, James, Amim (Magmeldin), Suliman, Bushara, Bushra, Isaid, Izeldeen, Djacksa, Hasabu.

● GHANA: Mensah — Boye, Mingle, Eshun, Acquah, Gharthey, Sunday, Yankey, Jones, Owusu, Malik.

● ARBITRU: Tesfaye (Etiopia).

CA LA RUGBI...

Li vedeți pe acești jucători, dispuși într-o „grămadă” ca la rugby, și pe acest portar într-un spectaculos zbor planat spre pachetul de jucători prăbușiți la pământ? În felul acesta își manifestă ei fericirea de a fi marcat golul victoriei. S-au aruncat pur și simplu peste autorul lui, amenințându-l cu sufocarea...

KILOGRAMELE ȘI ÎNCĂ CEVA...

Președintele clubului Novara, Carlo Parola, a anunțat că li va obține pe Sivioli, ca jucător, pentru echipa sa, componență a diviziei secundă. Din Buenos Aires a venit însă un răspuns descurajator: „Nu se mai poate. Au trecut luni multe de când n-am mai jucat. Am luat 15 kilograme în plus, porțiile de whisky și țigări s-au dublat. M-ar tenta foarte mult un post de antrenor. Asta m-ar ajuta să pot face cursul de la Coverciano, care reprezintă o ilustră carte de vizită. Da, un asemenea proiect m-ar interesa...”. Parola nu s-a descurajat. El a anunțat că nu renunță la proiectul său. Dar, se pare că Sivioli va reflecta mult înainte de a accepta o revenire în Italia. Motivul? Fiscul îi pretinde, drept impozite neachitate, 32 de milioane de lire, iar clubul Napoli reclamă și el 20 de milioane de lire datorate de fostul său jucător.

ECUSOANE F.I.F.A. PENTRU ARBITRII URUGUYENI

Federația din Montevideo nu-l deloc liniștită. În bloc, arbitrii săi au anunțat că nu acceptă să reia activitatea, dacă se continuă în a se respinge trimiterea de către forul de specialitate, a listelor pentru arbitrii propuși la F.I.F.A. Federația s-a opus, pe motive neînțelese — după părerea comisiei de conducere a „cavalierilor fluturului” — la înaintarea acestei liste către forul internațional. Acum, în preajma reluării activității, fotbalul uruguyan se află în fața unei iminente greve a arbitrilor, și nu se știe cum va ieși din încurcătură forul din Montevideo.

DOUĂ CRONOMETRE!

Problemele de arbitraj continuă să frământă lumea fotbalistică, inclusiv forurile diriguitoare, sub toate aspectele sub care se manifestă. Președintele F.I.F.A., sir Stanley Rous — un adevărat „părinte” al arbitrilor (nu pierde ocazia să le ia apărarea) — s-a ocupat recent, în cadrul unui interviu radiodifuzat, de câteva din problemele actuale ale fotbalului, deci și de cele de arbitraj, iar dintre acestea din urmă s-a oprit și asupra duratei efective a unui meci de fotbal. Oricine a constatat, chiar și președintele F.I.F.A., că în general o partidă nu durează chiar 90 de minute, ci mai puțin, fie că arbitrul de centru se grăbește să-l fluiera sfârșitul cu 1-2 minute mai devreme, fie că nu ține cont de timpul pierdut cu diferite întreruperi și nu adaugă minutele irosite astfel. De aceea, sir Stanley Rous a făcut o propunere interesantă: pe viitor meciurile să fie cronometrate de doi oameni, arbitrul de centru și unul din colegii săi de la tușă. „În felul acesta va exista certitudinea că un joc va dura exact 90 de minute și că arbitrul de centru nu va mai putea scurta eventual durată” — a conchis președintele F.I.F.A.

Cum însă, o hotărâre privind normele regulamentare se ia pe baza concluziilor unor experiențe și din aceste experiențe cer timp, cu greu se poate presupune că se va ajunge curând la aplicarea propunerii de mai sus.

O POVESTE... ADEVĂRATĂ

Deși cele ce vom relata în rândurile care urmează par de domeniul incredibilului, asigurăm pe cititori că sînt absolut autentice. De curînd în Anglia s-a decernat „premiul celui mai fidel suporter”, beneficiar fiind Peter Ward, în vîrstă de 75 ani. Acesta este de cîteva decenii un infocat suporter al cunoscutei echipe Manchester United de la ale cărei meciuri, din ziua cînd a îndrăgit-o, n-a lipsit niciodată. Pînă într-o zi cînd acest lucru i-a fost interzis de către medici, ca urmare a unei afecțiuni cardiace. De atunci — și sînt peste 20 de ani — el nu și-a mai văzut echipa favorită evoluînd dar dragostea pentru ea a rămas neștirbită. De aceea, ori de cîte ori Manchester United joacă acasă, Peter Ward se prezintă la stadion, își cumpără biletul respectiv, își ia locul în tribună, mereu același, și la pătrunderea echipelor pe teren — părăsește stadionul neputînd suporta emoțiile pe care i le-ar putea da meciul. În acest fel el este mulțumit că poate contribui, cît de cît, la bugetul echipei îndrăgite. Numai că soția sa, a calculat că în acești peste 20 ani, valoarea biletelor cumpărate... înutil, le-ar fi permis efectuarea unei croaziere în Pacific. Oricum, trebuie să recunoaștem că exemplul bătrînului suporter este poate unic în lume...

TATĂ!

Celebrul internațional iugoslav, fotbalar, actualmente atacantul nr. 1 al campionatului francez și al echipei O.L. Marseille este și un desăvîrșit tată. Iată-l, în fotografia noastră, împreună cu fiuțu lui.

„DOMNIȘOARA” MARINELLO

Atacantul, de origine italiană, de la Arsenal, Marinello, mai ales de cînd este și posesorul unor plete respectabile, are o alură foarte feminină. În fotografie, o reporteră a televiziunii din Londra îl interviuează pentru o emisiune... feminină.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE IN PRIMA LINIE

ORIZONTAL 1) „Cor-dinamoviștilor. 2) Mane cu perspective, servite atacanților — Tehnicianul piteștenilor. 3) Cadou — Fost înaintaș al băcăuanilor — Ozon, pe aripă! 4) Institutul absolvit de extrema bucureșteană Lucescu — În linia ofensivă leșeană. 5) Extremă constănțeană — Nănașă. 6) Fotbal emi-

namente temperamental — Staționări. 7) A căzut din cauza... aripilor — Înaintaș argeșean — Înaintaș la Coventry! ... 8) ... și Botafogo! — Pronume — Cojocaru, pe centru! — ... Daele, autorul golului din poarta lui Estudiantes. 9) La fel — Obosite. 10) Sprintenă — Echipă din Salonic. 11) Conduce spre poarta

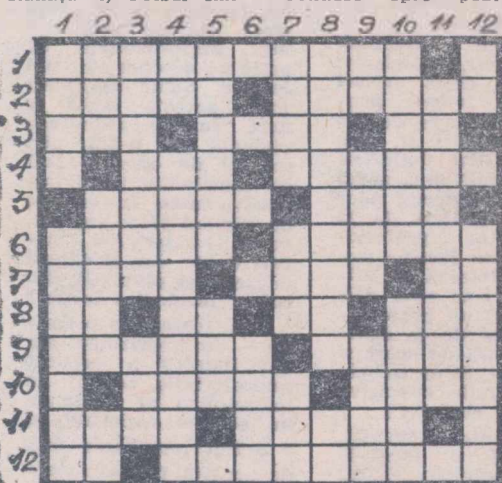
adversă — În deschiderea nocturnelor. 12) Ion Ionescu — Înaintaș al studenților clujei.

VERTICAL 1) Tînăr atacant al Progresului — Înaintaș la Jiul. 2) Echipa lui Florian Dumitrescu — Înaintaș al craiovenilor — Pe extrema stîngă, Urfăleanul 3) Tînăr jucător la Steaua — Înainte, Dașcu! 4) Ianul... goal! — Extremă rătăcitoare perindată pe la Arad, Craiova, Pitești etc. 5) Atacant la C.F.R. Cluj — Riu în Elveția. 6) Orașul lui Axente și Domide. 7) Clujean, fost golgheter al campionatului — Încă unul, din formația feroviarilor clujei — Tripleta lui Sameș! 8) Fundaș la Sport Club Bacău — Fluierul final! 9) Marșini de hribi! — Extremă piteșteană — Orizont. 10) Viteze — Fost înaintaș la Dinamo. 11) Umplut (pl.). 12) Înaintașul... înainte! — A făcut cuplu cu Nicky Dumitriu.

Dicționar: EME.

C. ARDELEANU

DEZLEGAREA CAREULUI DIN NR. 241

Orizontal: 1) Copil — Căpitan. 2) Onix — Tamango. 3) Der — Balint — Raab — Rontea — T. 5) E — Todor — Erier. 6) Ap — Dumitriu — A. 7) Ozon — Coe — Rat. 8) Spa — Gram — Mac. 9) T — Rouă — Abu — Am. 10) En — J — Detașări. 11) Filoti — Adam — H. 12) Atacant — Etapă. 13) Nas — Langa — Răi.

MINI ȘI FOTBAL

Iată o minge de fotbal care suportă (cu plăcere...) lovitură unor picioare celebre: ale lui Peggy March, vedeta teatrului de revistă din S.U.A., care a întreprins un turneu în R. F. a Germaniei. March a dat lovitură de începere în meciul de campionat Rotweiss Essen — Borussia Mönchengladbach, în aplauzele și privirile admira-tive ale miilor de spectatori. Anunțată print-o largă publicitate, prezența vedetei americane a atras numeroși spectatori la meci. Ceea ce se și urmă-re...

• Zilele acestea antrenorii bulgari Ștefan Boșkov, Vasil Spasov și Gh. Berkov efectuează o călătorie de studii care-i poartă pe la marile echipe din R.F. a Germaniei, Italia, Spania și Anglia.

• Federațiile Spaniei și R. F. a Germaniei au decernat oferte Braziliei de a sustine în anul viitor un meci cu reprezentativa acestei țări. Motivul refuzului este că datele fixate coincid cu etape de campionat în cele două țări europene.

• Datorită atitudinii total nesportive pe care a avut-o în meciul cu Hibernians, cînd a și fost eliminat de pe teren, jucătorul echipei Glasgow Rangers și al reprezentativei Scoției, Willie Johnstone, a fost suspendat exemplar de către federație, pe timp de șase săptămîni.

• Au fost desemnate și cele opt echipe italiene care, alături de cele opt străine pe care le-am anunțat, vor lua parte la tradiționalul turneu pentru juniori și tineret de la Viareggio. Acestea sînt: Internazionale, Milano, Juventus, Torino, Fiorentina, Cagliari, Roma și Napoli.

• Un impresar american de origine italiană, Salvatore De Rosa, a sosit la Roma unde duce tratative cu federația de fotbal și cu mai multe cluburi pentru obținerea dezlegării unor jucători care ar urma să activeze cel puțin pentru un an în America de Nord. Deocamdată nu s-a aflat decît numele a doi dintre acești jucători și anume Bercellino 1 (Lazio), fost internațional, și Joachim Peiro (A. S. Roma) fost și el internațional spaniol.

• Federația elvețiană a obligat echipa Bellinzona să-și împunăască terenul de joc cu un gard metalic de peste doi metri și jumătate pentru a nu mai da posibilitatea spectatorilor să pătrundă pe teren. Așa s-a întîmplat la meciul cu F. C. Zurich dar nimeni, nici arbitrul, nici jucătorii oaspeți n-au avut nimic de suferit. „Este pentru prima oară cînd se ia o astfel de hotărîre, comentează întreaga presă, și ea discreditează o echipă, un oraș întreg, fără ca să existe vreun motiv întemeiat”. Recursul făcut de conducerea clubului Bellinzona constituie acum un aprig motiv de polemici între federație și presă.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I. Telefone: 11 10 05 (centrală),
12 95 96

FORMULA DE DISPUTARE A C.M. MODIFICATĂ DUPĂ 16 ANI

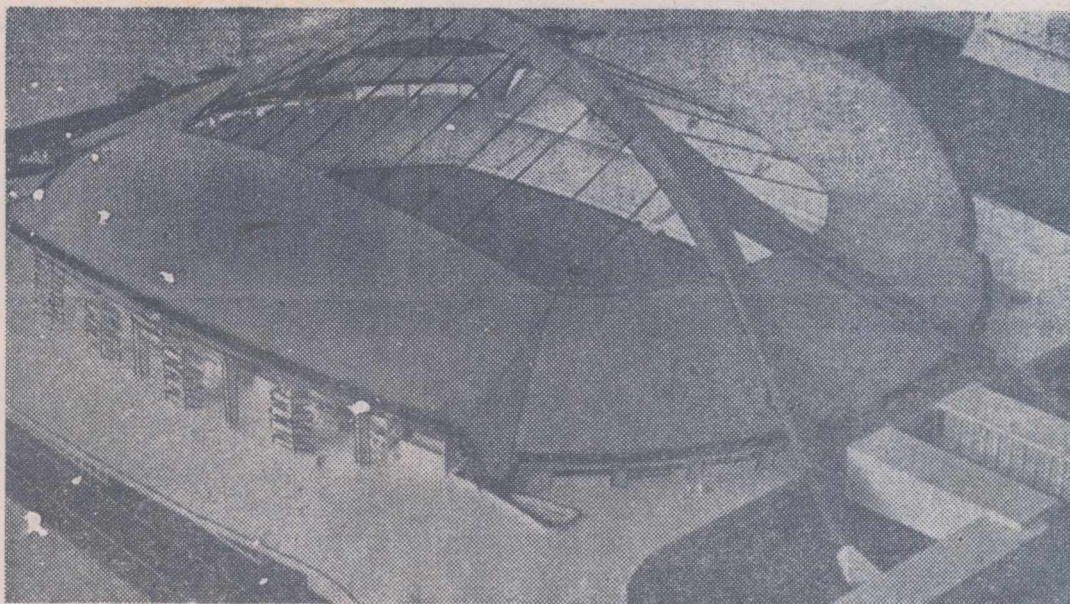
● NOUȚĂȚILE ȘI AVANTAJELE NOII FORMULE ● CUM A EVOLUAT ÎN 40 DE ANI ● PRIMELE ECOURI ALE DECIZIEI DE LA ATENA ● DE CE NU O FINALĂ DUBLĂ?

Pînă la urmă, nici 20, nici 24 sau mai multe echipe la turneul final al campionatului mondial, ci tot 16, ca și pînă acum.

Materialul documentar, strîns în urma consultării federațiilor naționale cu privire la numărul echipelor finaliste, n-a avut, se vede, o influență decisivă asupra hotărîrii finale. Multe dintre federații, printre care și cea din R.F. a Germaniei — organizatoarea ediției C.M. 1974 —, s-au declarat favorabilă mărirea numărului echipelor finaliste, la 20 sau chiar 24. În schimb, presupunem că ceea ce a fost determinant în luarea hotărîrii de la Atena a constituit-o recomandarea biroului F.I.F.A., atît în privința numărului de echipe (16), cît și în a formulei de disputare (renunțarea la sistemul eliminatork din sferturi și semifinale). Pentru că așa a și procedat comisia de organizare, a cărui hotărîre o reamintim:

GRUPELE PRELIMINARE C.M. VOR FI ALCATUI-TE ÎN IULIE LA DUSSELDORF

Inscrierile pentru campionatul mondial din 1974 se primesc la F.I.F.A. pînă la 30 iunie 1971. Comisia de organizare a F.I.F.A. a hotărît ca ALCATUIREA GRUPELOR PRELIMINARE SĂ AIBĂ LOC ÎN CURSUL ȘEDINȚEI SALE DE LA 15 ȘI 16 IULIE, LA DUSSELDORF. Jocurile preliminare vor trebui să se dispute între 1 octombrie 1971 și 31 decembrie 1973.

Unul din viitoarele teatre ale campionatului mondial din 1974: noul stadion din Köln, a cărui capacitate este prevăzută pentru 70.000 de locuri și a cărui machetă este întîlășită în această fotografie.

NOUA FORMULĂ PREVEDE:

● menținerea numărului de 16 echipe finaliste

● menținerea sistemului de disputare a optimilor (4 grupe de 4 echipe, cu jocuri simple, fiecare cu fiecare și clasament) o renunțarea la sferturile și semifinalele de pînă acum și înlocuirea lor cu două grupe de câte 4 echipe (calificate din optimi, câte 2 din fiecare grupă), cu jocuri simple după sistemul fiecare cu fiecare și clasament

● primele două clasate în aceste grupe semifinale vor disputa finala campionatului, cele clasate pe locurile 2 în cele două grupe vor juca pentru locul 3—4, cele de pe locurile 3 și 4 se vor întîlni pentru locurile 5—6 și, respectiv, 7—8 din clasamentul final.

Care sînt noutățile formulei adoptate pentru 1974?

1. S-a renunțat la sistemul cupă, care în vechea formulă, intra în funcție din sferturile de finală.

2. Finala se dispută între cîștigătoarele a două grupe de câte 4 echipe

3. Se stabilesc, prin jocuri directe, ocupantele unui clasament final pînă la locul 8.

4. Se lungește cu un termen durata turneului final (în vechea formulă era nevoie de 6 termene, în cea nouă de 7).

Desigur că formula adoptată are cîteva avantaje și primul (și cel mai important) este că „sita este mai deasă”, campionul este desemnat după un sistem care îl supune la un examen mult mai concludent, după jocuri cu 7 din celelalte 15 finaliste. Soarta unei echipe nu mai depinde de un singur joc eliminatork, în care rezultatul poate fi decis și de alți factori decît valoarea ei, ci de regularitatea comportării în suite de 3 jocuri după sistemul campionat. Într-un cuvînt, o formulă mai justă, mai aproape de spiritul întrecerii sportive, de principiul „cel mai bun să cîștige”. Desigur că această formulă va determina și o pregătire mai riguroasă

pentru că într-un asemenea turneu final se va cere mai multă rezistență fizică și nervoasă. După cum va reclama și o majorare a numărului loturilor de jucători admisi la turneul final (pînă acum 22).

EVOLUȚIA FORMULEI

Este interesant de reținut faptul că F.I.F.A., care — în general — se bucură de reputația unui „bastion al conservatorismului”, a procedat la schimbarea unei formule care rezistă de 16 ani, și la care ajunsesse după ce experimentase altele în primele 4 ediții. În 1930, cele 13 echipe inscise au fost împărțite în 4 grupe, iar cîștigătoarele au disputat semifinalele. Deci, sistemul de joc campionat (pe puncte și clasament în grupe) combinat cu cel de cupă (eliminatoriu). Formula însă a fost modificată pentru următoarele ediții, din 1934 și 1938: totuși s-a jucat eliminatork, din optimi pînă la finală. Deci, soarta unei echipe a depins de un

singur joc. În 1950 (Brazilia) însă a fost adoptată o formulă asemănătoare celei decise la Atena: din cele 4 grupe s-a calificat câte o echipă (cîștigătoarea) și cele 4 au alcătuit o nouă grupă, în care s-a jucat fiecare cu fiecare și cea care a acumulat mai multe puncte a devenit campioană. Așadar, numai sistemul campionat. În fine, în edițiile din 1954, 1958, 1962, 1966 și 1970 a fost aplicat un același sistem, devenit clasic, cel cunoscut: 4 grupe de câte 4, cu jocuri și clasament, primele 2 clasate se califică pentru sferturile de finală, din care începeau jocurile eliminatorii.

★

Firește că se putea ajunge la o formulă și mai bună, mai ales că organizatorii C.M. 1974 nu opuneau nici o împotrivire mărirea numărului finaliste la 20 sau 24; dimpotrivă, ei s-au declarat de acord, și au și propus un sistem similar de desfășurare. Ne gîndim însă că măcar o finală dublă ar fi completat în mod mai convenabil pentru spiritul sportiv al întrecerii

PRIMELE ECOURI ALE DECIZIEI DE LA ATENA

G. ERIKSSON, succesorul lui O. Bergmark la conducerea echipei Suediei, a declarat că are rezerve față de decizia comisiei de organizare a C.M. din F.I.F.A. Pentru F.I.F.A. — a spus el — formula nouă este bună din punct de vedere financiar, pentru că vor fi disputate mai multe jocuri. Dar pentru echipe nu. Vor fi solicitate prea mult, joc de joc. Eriksson consideră că vechea formulă era mai bună.

ZAGALO, antrenorul echipei Braziliei, dimpotrivă, socotește interesantă și bună hotărîrea federației internaționale, dar aceasta va trebui să accepte, dată fiind durata și duritatea competiției în noua ei formulă, mărirea numărului de jucători din loturile echipelor. Echipa — a subliniat Zagalo — vor trebui să fie mai bine pregătite din punct de vedere fizic, dar criteriul de disputare a meciurilor este mai just. Interesul echipelor și al publicului va spori.

DATELE REȚINUTE DE U.E.F.A. ÎN SEZONUL 1971—1972

În dorința de a ajuta federațiile naționale la elaborarea calendarelor lor interne și internaționale, U.E.F.A. a publicat zilele trecute termenele reținute în sezonul 1971/72 pentru cupele europene și meciurile inter-tări. Acest „calendar U.E.F.A.” se prezintă astfel:

15 și 29.IX.1971: 16-îmile Cupei campionilor și Cupei cupelor și 32-îmile Cupei U.E.F.A.;

9 și 10.X.1971: zile rezervate pentru jocuri inter-tări (preliminariile ale campionatului Europei);

20.X și 3.XI.1971: 8-îmile Cupei campionilor și Cupei cupelor și 16-îmile Cupei U.E.F.A.;

24.XI și 8.XII.1971: 8-îmile Cupei U.E.F.A.;

8 și 22.III.1972: 4-îmile celor trei cupe europene;

5 și 19.IV.1972: semifinalele celor trei cupe europene;

29 și 30.IV și 13—14.V.1972: jocuri inter-tări, 4-îmile campionatului Europei;

3 și 17.V.1972: finalele Cupei U.E.F.A. (tur-retur);

24.V.1972: finala Cupei cupelor;

31.V.1972: finala Cupei campionilor;

14—18.VI.1972: turneul final al campionatului Europei (semifinalele și finala)

PRIMELE MĂSURI DUPĂ CATASTROFA DE LA „IBROX PARK”

În Anglia se desfășoară cu intensitate acțiunea de verificare a instalațiilor de la stadioanele de fotbal. Primele deci-

zii, de mare răsunet, au și fost luate. Astfel, stadionul „Ibrox Park”, unde s-a petrecut groaznicul accident, nu va mai putea găzdui de acum înainte decît 30.000 de spectatori față de 50.000 cît era capacitatea sa. Cel mai mare stadion al Europei, „Hampden Park” nu va mai putea pune în vânzare decît 80.000 de bilete în loc de 134.000 — cîte se vindeau pînă acum.

Comisia de anchetă a federației a dictat primele suspendări de terenuri: cele din Southampton, Dover, Sunderland. Aceste stadioane nu vor putea găzdui jocuri pînă cînd nu se vor efectua reparațiile prevăzute, din ordinul specialiștilor.

PRONOSPORT

1. Bologna — Napoli	1
2. Cagliari — Milan	1X2
3. Catania — Torino	X2
4. Inter — Fiorentina	1
5. Juventus — Foggia	1X
6. Lanerossi — Lazio	1
7. Roma — Verona	1
8. Varese — Sampd.	X1
9. Bari — Brescia	1
10. Massese — Mantova	X2
11. Monza — Modena	1
12. Palermo — Reggina	1
13. Pisa — Novara	1

CORRESPONDENȚII NOȘTRI TRANSMIT

HELENIO HERRERA ÎNLOCUIT? Așa se pare. Miercuri seara se întrunește consiliul de conducere al clubului Roma, care va lua în considerare posibilitatea înlocuirii contractului cu celebrul antrenor. Decizia este determinată nu numai de rezultatele slabe ale echipei din capitală, ci și de o serie de conflicte ivite între cunoscutul tehnician și conducerea acestuia.

GLASGOW RANGERS ÎN AJUTORUL FAMILIILOR ÎNDOLIAȚE. Comitetul clubului scoțian a decis alocarea unui prim ajutor pentru victimele gravului accident de pe „Ibrox Park”, în sumă de 50.000 de lire. Este prima acțiune dintr-un larg plan elaborat pentru ajutorarea victimelor și familiilor îndoliate de tragicul accident.

OTTO GLORIA DEMIS. Antrenorul brazilian Otto Gloria, care a cunoscut zile de glorie în Europa, cu Benfica și selecționata Portugaliei, nu reușește să se impună în aceeași măsură și în țara sa natală. Recent, la Rio de Janeiro, s-a anunțat că el a fost demis din funcția de director tehnic al lui F.C. America.

ESTE CRITICĂ SITUAȚIA TURNEULUI BRAZILIAN DIN 1972. Se știe că, în 1972, Confederația de sporturi din Brazilia intenționează să organizeze un mare turneu la Rio și în alte orașe cu participarea unui mare număr de selecționate de pe tot cuprinsul globului. Două dintre echipele europene invitate au declinat invitația: selecționata Republicii Federale a Germaniei și Italiei, ambele pentru același motiv: la datele anunțate ale turneului, sezonul este terminat și jucătorii beneficiază de vacanța pe care forurile de specialitate nu au dreptul să le-o răpească.

MECIUL DE ADIO AL LUI PEIRO. La Madrid, în organizarea clubului Atletico, a avut loc meciul de retragere a jucătorului Peiro, care a făcut multă vreme parte din cluburile italiene (Internazionale și Roma). Meciul a avut loc între o selecționată madrilenă, din care făcea parte și Peiro, și Dinamo Zagreb.

CESARE TRENTINI — BOLOGNA

PRIMII 12 „NEMURITORI” AI FOTBALULUI ENGLEZ. La Londra, o festivitate de proporții a marcat constituirea „Academiei fotbalului englez”. În cadrul acestei reuniuni solemne, sir Alf Ramsey a anunțat componența academiei. Fac parte din ea, în prezent, 12 dintre cele mai remarcabile personalități ale fotbalului britanic. Anual, vor fi aleși cîte încă doi membri. Iată lista academicienilor actuali: sir Stanley Matthews, Tom Finney, Dixie Dean (golgeterul absolut al fotbalului englez — 60 goluri în 39 de meciuri), Billy Wright, Steve Bloomer, Frank Swift, Duncan Edwards, Alec James, Billy Merredith, Henri Chapman, William Mac Gregor și sir Stanley Rous.

F.I.F.A. ÎN AJUTORUL VICTIMELOR DE LA IBROX PARK. Cu ocazia reuniunii de la Atena, Comitetul F.I.F.A. a aprobat trimiterii unui ajutor în valoare de 25.000 franci elvețieni pentru ajutorarea victimelor accidentului de la „Ibrox Park”. Totodată, F.I.F.A. a decis să treacă la inspectii ale stadioanelor care găzduiesc în mod obișnuit meciuri internaționale în diferite țări. La propunerea lui Gustav Wiederkehr, președintele U.E.F.A., comitetul a constituit o comisie de verificări, în frunte cu secretarul general Käser.

SCHULTZ A REINTRAT CU SUCCES. Internaționalul vest-german Schultz, care a fost operat de menisc în luna septembrie, și-a făcut cu mare succes reîntrearea. El a jucat în cadrul turneului pe care echipa lui, S. V. Hamburg, îl întreprinde în Mexic, în meciul cu F.C. Leon și a înscris două goluri. Vă reamintim că Schultz joacă în postul de fundaș central.

SUSPENDAREA-RECORD A SEZONULUI ENGLEZ. Căpitanul echipei Stoke City, Peter Bobey, a fost suspendat, recent, de federația engleză pentru nouă etape.

MARIO WIDMER — ZÜRICH

BOBBY MOORE PE TUȘĂ

● PRIMA ABATERE ÎN 14 ANI: SURPRINS ÎNTR-UN LOCAL DE NOAPTE CU GREAVES ● CE DECLARA CAPITANUL ECHIIPEI NAȚIONALE ENGLEZE

În fotbalul englez, marele subiect al ultimelor zile este sancționarea cunoscutului internațional Bobby Moore de către clubul său, West Ham; dar ce a produs această sancționare? Acum o săptămînă, Bobby Moore a fost surprins, ÎN AJUN DE MECI, într-un local de noapte, împreună cu alt celebru internațional, Greaves. Conducerea clubului a luat imediat decizia de a-l suspenda pe amîndoi pentru meciul care urma, cel cu Arsenal, și de a le aplica o amendă de cîte 200 de lire.

Secretarul clubului, Dick Tragert, a declarat: „Clubul a decis măsurile exemplare locmai pentru că este vorba de doi jucători celebri și, mai ales, de doi fotbaliști care niciodată pînă acum nu au fost obiectul unor asemenea abateri de la regulamentul profesional. Fiecare jucător trebuie să înțeleagă că, oricîte stele i-ar orna palmaresul, el nu poate face excepție de la disciplina impusă de sport și de contract. El nu trebuie să facă nimic împotriva intereselor clubului.”

Cazul este comentat, se înțelege, pe larg de presa engleză. Ziarul „Sun” apreciază că „tristețea a fost foarte mare, pentru că vorbim înția oară, de cînd îl știm pe terenul de fotbal, în termeni necurtenitori despre Bobby Moore, acest fotbalist exemplar căzut

în culpă”. Alt cotidian, „Daily Express” socotește că cei doi cunoscuți internaționali au dat un prost exemplu tineretului și subliniază că, de 14 ani, de cînd poartă culorile lui West Ham, Bobby Moore apare pe prima oară pe o listă de sancționare!

Ce declară „impricinatul”?

„Aș putea să prezint o mie de scuze. N-o fac. Efectiv m-au lăsat nervii. Nu m-a afectat nimic mai mult ca eșecul din «Balonul de aur». Nu credeam că se poate trece așa de ușor sau uita performanțele de peste un deceniu ale unui jucător. Sigur că regret total această faptă a mea. Înțeleg atitudinea clubului și n-am nici un fel de opoziție față de sancțiunile luate împotriva mea. În calitate de căpitan și de cel mai vechi jucător am onoruri duble, dar și datorită de aceleași proporții. Socotesc incidentul închis.”

Luni seara, într-o emisiune de televiziune, sir Alf Ramsey a explicat împrejurările actului de indisciplină al căpitanului echipei naționale, și a arătat reprobația față de această primă călcare a obligațiilor unui fotbalist de performanță dar a arătat, în încheiere, că menține, întregă, încrederea față de Bobby Moore, păstrat în funcția de căpitan al echipei naționale.